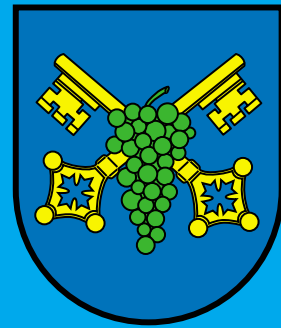

VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ

147

Informační dvouměsíčník Městské části
Praha-Vinoř / ZDARMA / 2020

- Cyklostezka Vinoř – Satalice
- Rozhovor: pater Pavel Jančík
- Vinořští motýli

LISTOPAD / PROSINEC

Vážení a milí čtenáři Vinořského zpravodaje,

už to tu jednou bylo a je to tady zas... Březenové číslo našeho časopisu jsme chystali v době, kdy koronavirová epidemie naplno dorazila i do České republiky a den po dni přicházela nová a nová opatření v boji proti ní. Jejich součástí bylo tehdy i úplné zastavení veškerého kulturního a společenského dění. Do tisku připravený zpravodaj nám proto tenkrát doslova splaskl před očima, protože jsme museli vyřadit všechny upoutávky a reklamy na koncerty, kinování, trhy a řadu dalších akcí. A přesně totéž se nám přihodilo i v průběhu října během přípravy čísla, které právě držíte v rukou. Měli jste se setkat s novou nabídkou komunitního centra Vincent či Hoffmanova dvora, s informacemi o populárním lampionovém průvodu (což je akce, kterou v posledních letech pravidelně navštěvuje více než tisíc účastníků) a samozřejmě i s programem tradičního Vinořského adventu. A v Zámeckém areálu Ctěnice měl 4. prosince zaznít galakonzert, jehož protagonisty měli být mimo jiné houslista Václav Hudeček, sopranistka Kateřina Kněžíková nebo moderátor Jiří Vejvoda... Současný nouzový stav nám bohužel znemožňuje zodpovědně plánovat jakékoliv hromadné akce, takže můžeme jen čekat, objeví-li se před námi alespoň do konce roku nějaká důvěryhodná perspektiva dalšího vývoje.

Ač ochuzen o kulturní nabídku, náš časopis ale přesto vyšel a my doufáme, že v něm najdete články, které vás zaujmou. Klára Löwensteinová se tentokrát za novým rozhovorem vydala až do Ústí nad Labem, kde žije výjimečný člověk, osudově spjatý s Vinoří: náš bývalý farář P. Pavel Jančík. Zásadnímu interview s touto osobností, která je od roku 2018 jedním ze dvou žijících Českých občanů Vinoře (tím druhým je někdejší legendární obránce fotbalové Dukly Praha Jiří Čadek) jsme úmyslně nechtěli konkurovat žádným dalším rozhovorem. Zato se můžete těšit na obsáhlou reportáž s nesmírně zajímavým tématem. V textu Vinořští motýli nám autorka Jana Matějčíková přiblíží výsledky svého zdejšího letošního pátrání v rámci akce „Hleďte pražské motýly.“

Z událostí, které se v krátkém poprázdňovém období před příchodem dalších omezení podařilo zrealizovat, připomínáme alespoň dvě. Michal Zítek informuje o Týdnu běhu, během kterého se ve Vinoři konaly závody T-Mobile olympijský běh a Miranovy duby. František Švarc pak přibližuje oslavu památného dne Sokolstva 8. 10. a skutečnost, že naši sokolovně je letos už devadesát pět let.

„Byl jsem požádán, abych napsal dopředu program bohoslužeb o letošních Vánocích“, píše ve svém článku administrátor vinořské farnosti P. Stanislav Góra a pokračuje: „ale teď opravdu nevím, jak budou vypadat prosincové vánoční dny... Ujišťuji vás, že ve své kněžské modlitbě myslím na všechny lékaře, zdravotní sestry, pedagogy, školáky, učně, studenty, školníky, kuchařky, uklízečky, policisty, hasiče, dopraváky, pokladní, popeláře, úředníky, bezdomovce, politiky a státníky, starosty, místostarosty, i na ty, kdo mají zavřenou živnost, prostě na všechny.“

Co k tomu ještě dodat... Přejeme vám pokud možno klidný závěr tohoto snad až příliš neobvyklého roku, požehnané Vánoce a rok 2021, do něž bychom si snad mohli skromně přát, aby byl prostě jen obyčejný a normální.

Redakce

Vaše názory, připomínky a náměty si rádi přečteme na adrese robert.rytina@praha-vinor.cz

OBSAH:

■ Slovo starosty / 3

■ Informace úřadu / 3

■ Ctěnice / 8

■ Rozhovor

páter Pavel Jančík / 9

■ Ze života Vinoře / 12

■ Vincent a knihovna / 16

■ Ze života základní školy / 18

■ Ze života farnosti / 21

■ Ze života spolků / 22

■ Společenská kronika / 26

Nacházíme se ve složité době

CORONAVIRUS OPĚT UZAVŘEL OBCHODY, ŠKOLY, RESTAURACE A DALŠÍ PROVOZOVNY. ZNOVU JSME NASADILI ROUŠKY A KDO MŮŽE, TAK SE VRÁTIL K PRÁCI Z DOMOVA.

Bezprostřední zkušenost s tímto neviditelným nepřítelem už má většina lidí, buď přímo osobní, nebo se jím nakazil někdo blízký nebo známý. Můj velký obdiv mají lékaři, sestřičky, dobrovolníci a vůbec všichni v první linii, kteří zachraňují a pomáhají lidem. Ale nesmí se zapomenout ani na tisíce dalších lidí, pokladních v obchodě, úřednic na poště, řidičů autobusů..., kteří také dávají den co den vřan své zdraví, aby se vše nezastavilo. I těm patří velké poděkování.

Pevně věřím, že všechno jednou skončí i současná omezení, a lidé se budou moci znovu nadechnout a dělat mnoho věcí jako dříve. Vedení Městské části se snaží i nyní myslet na budoucnost a připravuje na nejbližší měsíce řadu významných akcí. I když Hlavní město Praha má

obrovský propad příjmu převyšující 10 miliard Kč a šetří kde jen může, podařilo se nám skoro zázrakem získat v říjnu pro Vínor dvě významné dotace v celkové hodnotě přes 10 mil. Kč. Proto v nejbližších týdnech z těchto peněz zahájíme rekonstrukci současného a výstavbu nového chodníku podél Mladoboleslavské až na hranici Vínore směrem k Podolance. Více než jeden mil. Kč chceme investovat do dětského hřiště V Podskalí a udělat z něj opravdu krásné místo přitahující děti z celé Vínore. Plánujeme dokoupit další techniku pro údržbu zeleně a úklid, investovat do sportovního areálu, provést opravy na hřbitově a vyspravit některé komunikace, realizovat chceme i dopravní opatření pro zvýšení bezpečnosti chodců. A zbytek peněz z dotací převedeme do

rozpočtu na rok 2021, který se nyní připravuje.

Protože je toto poslední letošní Zpráva, dovoluji mi v předstihu popřát Vám všem, pokud možno, krásné a klidné vánoční svátky, do nového roku štěstí, hodně dobrých lidí kolem sebe a v dnešní době hlavně pevné zdraví.

S úctou **Michal Biskup**

Informace úřadu

Provozní doba úřadu v době nouzového stavu – přítomnost zaměstnanců v úřadě

Na základě vydání Usnesení vlády ze dne 21. 10. 2020 (viz <https://www.praha-vinor.cz/mestska-cast/covid-19/>) o provozu úřadů v době nouzového stavu jsme byli nuceni omezit provoz úřadu pro klienty na 5 hodin dvakrát v týdnu.

Provozní doba pro občany je:

Pondělí od 8 do 13 hodin a středa od 13 do 18 hodin. Prosíme však občany, aby prioritně využívali vzdálený přístup. Tedy e.mailové nebo telefonní spojení a v případě vyřízení neodkladné záležitosti a nutnosti přijít do úřadu osobně, aby si předem objednali schůzku. Zároveň informujeme občany, že je toho času úřad přístupný pro vyřizování důležitých a neodkladných záležitostí pouze okénkem ze dvora budovy úřadu, a to do doby instalace nové přepážky v místnosti podatelny.

Výše uvedená omezení však neznamenají, že zaměstnanci úřadu nechodí do práce. Ba naopak. Žádný ze zaměstnanců úřadu nevyužil home office, i když nám byl nadřízeným orgánem doporučen a dále pracuje ze své pozice v úřadě, a to v plné pracovní době, kterou má stanovenou. Pokud se tedy potřebujete spojit s konkrétním pracovníkem neváhejte zavolat na jeho mobilní telefon. Ten naleznete na našich webových stránkách pod složkou kontakty. Tento kontakt bude funkční po celou dobu nouzového stavu i v případě vyhlášení karantény v úřadě. Ostatně i tak budou moci zaměstnanci v rámci home office svou agendu zpracovat.

V současné době je agenda úřadu vykonávána dále bez ohledu na to, zda jsou opatření stanovena či nikoliv. Zpracováváme smlouvy, vyřizujeme nájmy a pronájmy, účtujeme, připravujeme zakázky, výběrová řízení a v neposlední řadě uklízíme, sekáme a zametáme celou MČ.

Děkujeme občanům za dodržování opatření a zejména za trpělivost při nekomfortu u vyřizování agend přes okénko podatelny.

Přeji pevné zdraví všem v této nelehké době!

za kolektiv zaměstnanců úřadu
tajemnice

Bc. Monika Nová

Výchovné řezy mladých stromů ve Vinoři

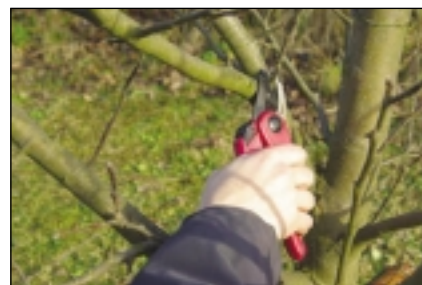
Stromy ve svém přirozeném prostředí (např. v lese) řez nepotřebují. Jiná situace nastává u stromů v prostředí více či méně ovlivněném člověkem. Stromy zde často rostou nikoli proto, že našly vhodné podmínky pro svůj růst a vývoj, ale spíše proto, že je zde člověk záměrně vysadil. Vývoj těchto stromů nelze tedy ponechat pouze přírodě. Máme-li skutečný zájem o zachování konkrétních stromů v dobrém zdravotním stavu a vitalitě, a v neposlední řadě neohrožujících své okolí, je třeba věnovat jim patřičnou péči. Součástí této péče je i jeho kvalitní řez.

Dá se říci, že v životě stromu je nejdůležitějším řezem řez výchovný. Díky němu máme jedinečnou možnost zasáhnout bez rozsáhlejších poranění až do koster-

ního větvení a ovlivnit tak velmi snadno (a levně) budoucí architekturu koruny, její vitalitu a zdravý vývoj. Takto ošetřená dřevina bude na svém stanovišti dlouhodobě funkční a staticky odolná (prostá defektního a konkurujícího si větvení). Zároveň je možné přizpůsobit velikost a tvar koruny požadavkům stanoviště, zejména úpravou tzv. podchodné a podjezdné výšky.

Zanedbání výchovného řezu nezřídka vede k tvorbě korun staticky labilních (průvazně nebezpečných), nezdravých nebo málo vitálních, a to zejména na silně zatěžových stanovištích v městském prostředí.

Čím více péče věnujeme výchovnému řezu mladých stromů, tím méně bude třeba o ně pečovat ve vzrostlém stavu (razantněji a s větší finanční náročností).

Během prvního podzimního měsíce byl na území naší městské části proveden výchovný řez u 165 ks mladých stromů. Výchovné řezy provedl zkušený arborista, držitel certifikátu ETW (European Tree Worker).

správce městské zeleně
Ing. Jana Vaculová

Proč a jak sbírat upotřebený jedlý olej a tuk

Speciálně upravené zelené plastové kontejnery na upotřebený jedlý olej a tuk jsou zpravidla přičleněny k již stojícím separačním nádobám a slouží k umístění opotřebeného potravinářského oleje a tuku, a to pouze v použitých PET lahvích nebo jiném plastovém obalu, bez igelitových sáčků.

Nepoužívejte skleněné obaly, igelitové tašky a sáčky a do nádob v žádném případě nepatří minerální oleje, barvy a rozpuštědla.

Sklo, igelitové sáčky, plechové obaly, minerální oleje znemožňují zpracování a v případě nedodržování kázně při sběru bude sběr zrušen a nádoby odvezeny.

Proč olej nelít do kanalizace?

Tuky a oleje do kanalizace nepatří!!!

Po ochlazení odpadní vody v kanalizaci, dojde k vysrážení tohoto odpadu a postupně k jeho zanesení, respektive zalepení odpadních systémů v domácnostech a následně ve veřejné síti.

Pokud bude tento odpad končit tím, že vysmažený olej a tuk bude vyléván do WC, výlevek a dřezů v domácnostech, je na nejvyšší pravděpodobné, že nastane dříve či později havarijný stav na celé kanalizaci. Kanalizace bude neprůchodná.

Nejčastější případy nastávají v přečerpávacích jímkách a nádržích, kde dochází po ochlazení tuků k ucpání čerpadel, a to z důvodu obalení spínacích plováků tuky.

Tuky se v kanalizaci také částečně rozkládají, tím vznikají mastné kyseliny a ty zvyšují korozi stěn kanalizačního potrubí. Současnou kombinací nečistot v odpadních vodách, kde se střetávají vody z mycího procesu (zbytky jídel, tuky, cukry apod.), pracího procesu (prací prostředky) a splaškové vody, vzniká pozitivní prostředí pro výše uvedený problém.

Pokud jde o separaci potravinářských olejů a tuků, pak je to první krok k prodloužení životnosti a akceschopnosti odpadních potrubních systémů.

Chraňme přírodu, chraňme své majetky, pomoci může každý.

Ing. Jana Vaculová

Dobrovolnický Ericsson den

Společnost Ericsson pořádá každý rok pro své lokální zaměstnance tzv. dobrovolnický den. Parta dobrovolníků se pusťte do úprav okolí svého bydliště či se chopí jakékoliv jiné potřebné práce. Ani tento rok nebyl výjimkou, a to i přes všechna úskalí způsobená současnou složitou „COVIDOVOU“ dobou.

Několik skupin dobrovolníků během jednoho odpoledne vyčistilo celou naučnou stezku podél Ctěnického potoka. Stezka je tak opět pohodlně přístupná (díky nově vybudovaným schodům u vstupu

z ulice Stojická x Právská), průchozí a bez povalujících se odpadků. Instalací cedulek zakazujících zakládání skládky se snad podaří zabránit dalšímu znečišťování této přírodě blízké lokality. Dobrovolníci zvládli také vyčistit předzámčí VINOŘSKÉHO ZÁMKU od kamenů, aby bylo možné plochu lépe udržovat a sekat.

**Za provedenou práci
všichni velice děkujeme!**

Ing. Jana Vaculová

Umístění psích košů ve Vnoři

Centrum LOCIKA nabízí

**MOŽNOST
OKAMŽITÉ
ANONYMNÍ
POMOCI**

**Pokud Vy nebo někdo ve Vašem
okolí zažívá v rodině násilí.**

**Přímá podpora pro děti a rodiče,
poradenství pro učitele a odborníky.**

VOLEJTE...
poradenskou linku **DĚTSTVÍ BEZ NÁSILÍ**
tel.: **601 500 196**
(Po–St: 9–11 h a 15–17 h)

PIŠTE...
na mail: poradna@centrumlocika.cz
na chat na webu: www.detstvibeznasili.cz

PŘIJĎTE...
k nám na adresu:
Centrum LOCIKA, Umělecká 6, Praha 7

www.detstvibeznasili.cz

Centrum Locika <http://centrumlocika.cz/> pomáhá dětem ohroženým domácím násilím. Tato nezisková organizace nabízí své služby terapeutů a psychologů svým klientům zdarma a jako jediná pracuje nejen se samotnými dětmi, ale i přímo s rodinou dítěte. Od září Locika nově zprovoznila poradenskou linku Děťství bez násilí <https://www.detstvibeznasili.cz/>, což je okamžitá anonymní pomoc pro děti, rodiče a poradenství pro učitele a odborníky.

**Chceme, aby všechny děti v České republice
vyrůstaly v rodinách bez násilí.**

HODNOTY ORGANIZACE:

- nepřijatelnost násilí v blízkých vztazích
- profesionalita a odbornost
- otevřenost
- respekt
- ochrana zájmu dítěte a jeho bezpečí

CÍLE PRÁCE S KLIENTY Centra LOCIKA:

- Zastavit násilí v rodině
- Pomoci dítěti vyrovnat se s dopady násilí (snížit míru traumatizace)
- Pomoci oběma rodičům vyrovnat se s dopady násilí a podpořit jejich rodičovské kompetence
- Snížit riziko přenosu násilného chování do další generace
- Prevence dalšího poškozování dítěte v jednání s institucemi

**TRÁPÍ TĚ, CO SE DĚJE DOMA?
ŘEKNI TO NĚKOMU!
POMOC EXISTUJE. VOLEJ!**

112 – tísňová linka pro případ nouze

116111 – Linka bezpečí
(nonstop a zdarma)

601 500 196 – linka Děťství bez násilí
(Po–St 9–11 h, 15–17 h)

Z 2. zasedání ZMČ Praha – Vinoř konaného dne 17. 09. 2020

■ MZ schválilo uzavření veřejnoprávní smlouvy s Muzeem hlavního města Prahy na finanční příspěvek ve výši 152 430 Kč bez DPH za účelem vytvoření vstupu pro pěší v nové zdi u zámku Ctěnice a pověřilo starostu k podpisu této smlouvy.

■ MZ souhlasilo s podnětem na změnu územního plánu městské části Vinoř pod č. 118/2019 týkající se propojení ulic Mladoboleslavská a Bohdanečská kolem fotbalového hřiště.

■ MZ vzalo na vědomí předložená rozpočtová opatření projednaná radou městské části v období červen až srpen 2020.

Cyklostezka Vinoř – Satalice

Ve čtvrtek 29. listopadu 2020 proběhlo předání staveniště cyklostezky Vinoř – Satalice firmě Skanska. Na poli je již vidět řada vytyčených geodetických mezníků, které vedou v ose budoucí 3 metry široké asfaltové cyklostezky. V nejbližší době začnou přípravné práce, kácení některých dřevin, které bude kompenzováno náhradní výsadbou, a hlavně příprava ocelové konstrukce budoucího mostu přes Vinořský potok. Zahájení skrývky ornice a archeologický průzkum je závislý zejména na počasí, které v současné době plné dešťů moc stavební činnosti nepřeje. Každopádně stavba je zahájena a my se můžeme těšit příští rok na novou, pohodlnou a bezpečnou cestu z Vinoře do Satalic.

Michal Biskup

Příspěvky opozičních zastupitelů

Zatloukat, zatloukat, zatloukat... to je velmi populární rada p. dr. Plzáka ještě z doby totality, která však přežívá až do dnešní doby a zdaleka se netýká jen manželských vztahů. Aspoň ve Víně se tato rada stává řešením ve chvíli, kdy koalice SPV a ODS musí přiznat, že jejich věrnost vůči arménskému developerovi Martuyanovi hory přenáší. Opět jsme na zasedání zastupitelstva schválili nechalně známou silnici kolem fotbalového hřiště! Opět se o ní hovoří jako o obchvatu či okruhu, který odlehčí provozu na Mladoboleslavské ulici. Jaká je skutečnost? Silnice, kterou koupil pan Marutyan, a která ve výsledku prochází síd-

lišťem, totiž nestačí zajistit obslužnost celé jeho stavby. Nejde tedy o řešení čehokoli, co by prospělo lidem, ale naopak. Vzniknou hned dvě komunikace, které budou obtěžovat nejen občany sídliště, ale jedna z nich povede na Bohdanečskou a přímo vybízí k projetí Chvojeneckou, která sousedí s poslední zelení ve Víně! Bohužel musím připustit, že jsme byli jen dva, kdo proti takovému nesmyslu a šikaně obyvatel projevil odpor. P. Horský, který je zastupitelem za ODS a bydlí rovněž v Chvojenecké, s hlasováním pro tento nesmysl neměl problém!

Připadám si jako v pověstném Kocourkově a distancuji se od rozhodnutí vinné

ské koalice, protože neslouží lidem, ale je proti nim.

Právě tak jako řada dalších občanů, nevěřím tvrzení koalice, že uvítají přeměnu golfu v lesopark. To bychom nesměli na stránkách Sdružení pro Víně číst radostnou zprávu p. Biskupa o tom, že se změnilo vedení golfu, a že se rozhodlo realizovat pro ně slíbenou cyklostezku a obdarovat je členskými kartami.

Přeji vám všem a zejména těm, kteří si i přes složitou dobu zachovali veselou mysl, hodně zdraví a optimismu.

Lenka Turnerová

Všechno je jinak

Vždy jsme byli a budeme zastánci toho, aby opozice mohla bez cenzury publikovat své názory. Považujeme to za elementární prvek demokracie. Stejně tak ale souhlasíme s Winstonem Churchillem, že: „Lež oběhne půl světa, dřív než má pravda příležitost si natáhnout kalhoty.“ Proto jsme se rozhodli reagovat na článek paní docentky Turnerové obratem a nečekat, až za dva dlouhé měsíce vyjde další číslo Zpravodaje. Článek je totiž plný překroucených a zavádějících informací či přímo lživých tvrzení. Reagujeme jen v krátkých bodech a jen na ty největší nesmysly:

- **„zatloukat, zatloukat, zatloukat“** – zastupitelstva jsou veřejná, o projektech komunikujeme s veřejností na veřejných projednáních, na Facebooku, na stránkách Vinné; nic nezůstává utajeno
- **„věrnost vůči arménskému developerovi Marutyanovi“** – dotčené území je v územním plánu určeno k zástavbě (nikoli naším rozhodnutím); o tom, co se tam postaví a jaké budou kompenzace pro Víně, komunikujeme s developerem už několik let a řada lidí na tom odvedla obrovskou práci; k projektu proběhla tři veřejná projednání, developer udělal řadu ústupků, na posledním projednání architekt sklídl potlesk; jsme rádi, že ve finále máme pro toto území kvalitní projekt

- **„silnice, kterou koupil pan Marutyan, a která ve výsledku prochází sídlištěm, totiž nestačí zajistit obslužnost celé jeho stavby“** – developer není na obchvatové komunikaci závislý, napojení svého sídliště má vyřešené a ke své výstavbě ji vůbec nepotřebuje
- **„opět se o ní hovoří jako o obchvatu či okruhu“** – obchvatová komunikace není žádný nový projekt; v územním plánu je naplánována již dlouho (ve variantě prodloužení Dražkovské), v novém návrhu ji chceme jen posunout dál až za poslední možnou hranici zástavby, což je jediné logické řešení; její přínos pro odlehčení dopravně přetíženého jádra Vinné je nesporný
- **„vybízí projetí Chvojeneckou“** – obavu chápeme, ale dá se tomu předejít úpravou dopravního značení, tak aby rezidenti Chvojenecké nebyli nijak dotčeni
- **golf versus lesopark** – i když nám to paní docentka nevěří, skutečně bychom v drtivé většině uvítali přeměnu golfu v lesopark a pokud tomu bude situace jen trochu příznivá, uděláme pro to vše, co bude v našich silách; jde ale o magistrátní pozemky a smluvní vztahy
- **obvinění z korupce** – tady už jde o hotovou snůšku blábolů; paní docentka by si měla dát pozor, aby nebyla zažalována pro pomluvu; zmíněné příspěvky lze v původním znění nalézt na fb Sdružení pro

Víně – a ano, opravdu je to všechno hodně jinak, než paní zastupitelka Turnerová uvádí; račte se sami přesvědčit.

Co říci na závěr? Domníváme se, že text podobného charakteru a úrovně, jako je ten poslední z dílny paní docentky Turnerové, už by v budoucnu ve Vinném zpravodaji neměl být otištěn. Redakční rada přece není povinná tisknout nesmysly, lži a pomluvy.

Koaliční zastupitelky a zastupitelé
Sdružení pro Víně a ODS

**Vážení občané,
paní zastupitelko
Turnerová,**

ve volbách 2018 jsem byl zvolen do zastupitelstva hlasy občanů z celé Vinné. Z tohoto důvodu nemohu nadřazovat své osobní potřeby nad potřeby většiny obyvatel, a proto jsem souhlasil se změnou územního plánu. Pokud bude v příštích letech obchvatová komunikace postavena, budu samozřejmě usilovat o to, aby se z ulice Chvojenecké nestala zatížená, průjezdni ulice.

Děkuji

Martin Horský

Zámecký areál Ctěnice

Bohdanečská 259/1, Praha 9 – Vinoř
Tel.: 286 001 366,
e-mail: ctenice@muzeumprahy.cz,
www.muzeumprahy.cz

Spojení: metro C – Letňany, bus 302,
185, 182 do stanice Ctěnice

OTEVÍRACÍ DOBA OD 1. 11. 2020:

pondělí zavřeno,
úterý–pátek 10.00–16.00
sobota–neděle 10.00–18.00

Státní svátky:

- 17. 11. 2020
otevřeno 10.00–16.00 hod.
- 24. 12. a 31. 12. 2020: ZAVŘENO
- 25. 12. 2020
otevřeno 10.00–16.00 hod.
- 26. 12. 2020
otevřeno 10.00–16.00 hod.
- 1. 1. 2021
otevřeno 10.00–16.00 hod.

Během nouzového stavu vyhlášeného vládou podle čl. 5 a 6 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky je areál uzavřen.

■ 5. 12. ADVENTNÍ KONCERT SE SOUBOREM MUSICA BOHEMICA (15.00 HOD., SÁL KOČÁROVNA)

Umělecký vedoucí Jaroslav Krček, dirigent a hudební skladatel, založil soubor v roce 1975 a od té doby je Musica Bohemica zárukou špičkové umělecké kvality. V jejich podání zazní vánoční písně z barokních kancionálů, české a moravské vánoční koledy i méně známé koledy evropských národů. Vstupné 190,- Kč, děti do 5 let zdarma, děti 6–15 let 100,- Kč. Předprodej vstupenek od 1. 10. 2020 v pokladně zámku.

Stálé expozice – přízemí zámku

■ Zámek Ctěnice. Dějiny, stavební vývoj a obnova

Expozice připomíná dlouhou a složitou historii ctěnického panství od nejstarších dob až do současnosti. Snaží se také stručně prezentovat celkovou obnovu areálu prováděnou v letech 1997–2004. Návštěvníci mohou zhlédnout unikátní exponáty dobových trámů, letecké snímky Ctěnic, otisky map z 19. století a mnoho zajímavých nálezů pocházejících ze zámeckého areálu.

■ Dějiny obce Vinoř.

Od pravěku do 20. století

Ve spolupráci s Městskou částí Praha-Vinoř vznikla expozice seznamující s historií této obce, která je od roku 1976 součástí hlavního města Prahy. Zachycuje proměny Vinoře v čase, uvádí zásadní dějinné události a zmiňuje i důležité vinořské občany a rodáky. V tematických blocích je pozornost věnována například školství, významným duchovním, vinořskému zámku a starostům obce.

Stálá expozice – 1. patro zámku

■ Řemesla v pořádku. Historie profesního sdružování řemeslníků od středověku po současnost

Expozice seznamuje s dějinami řemesel a cechovního sdružování, a představuje tak jednu z nejrozsáhlejších sbírek cechovních památek na světě, kterou spravuje právě Muzeum hl. m. Prahy. Historie cechů je dokumentována reprezentativními předměty, jimiž se řemeslníci hrdě hlásili ke svému oboru.

Předmět čtvrtletí: Svatební humpen cechu sládků

V Praze jsou první pivovarníci doloženi v 11. století, přičemž příprava sladu a vlastní vaření piva se většinou prováděly v klášterech. Humpeny byly nádoby cylindrického tvaru, často z foukaného skla, ve střední Evropě oblíbené od 16. století. Na svatebním humpenu sládků z roku 1692 vidíme emailovou malbu objímající se dvojice a na druhé straně znaky sládků – limpu, což bylo dřevěné prkénko s břitem, které sloužilo k převrácení odsoušeného sladu, a zkřížené šoufky, které sloužily k potahování kvasnic v kvasné kádi

Expozice – výstavní sál Špejchar

■ Nádraží Praha-Těšnov a Negrelliho viadukt

Expozice představuje zaniklé pražské nádraží jako model ve velikosti H0. Model budovy v měřítku 1 : 87 vznikl dle původních technických výkresů metodou 3D tisku. Na digitálně řízeném kolejišti jsou v provozu repliky dobových vlakových souprav. Modelový železniční provoz zahrnuje i trať procházející po Negrelliho viaduktu, pod nímž se nacházelo zhlaví těšnovského nádraží. Model tohoto nejstaršího železničního mostu přes Vltavu s pěti vlakovými soupravami, a to v měřítku N 1:160 a v podobě z roku 2013, je rovněž součástí expozice.

Výstavy – přízemí zámku

■ Devatero řemesel, desátá bída? Řemesla v českých filmových pohádkách 31. 5. 2020 – 5. 4. 2021

České pohádky jsou plné řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci, zahradníci, pekaři či řezníci. Výstava se zaměřuje na filmová zpracování tohoto fenoménu, a to v pestrém výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek, nabídne ale třeba i setkání filmových lidových řemesel na tržišti i čarodějnickou sluj s kuchyní plnou kouzel... a samozřejmě spoustu her.

Programy pro školy, zájmové skupiny a příměstské tábory

OBJEDNÁVEJTE SE PŘEDEM

na tel.: **286 001 362** nebo na e-mailu: lektorctenice@muzeumprahy.cz

Programy se mohou konat ve všední dny: úterý až pátek.

■ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

● Řemesla v pořádku

Komentovaná prohlídka expozice seznámí návštěvníky s dějinami řemesel a cechovního sdružování od středověku po současnost. Vhodné pro: 2. st. ZŠ, SŠ.

■ INTERAKTIVNÍ PROGRAMY:

● Tovaryšova cesta na zkušenou

Program je koncipován jako cesta vyučeného tovaryše jdoucího do světa na zkušenou.

Na základě vandrovnické knížky, kterou děti obdrží po interaktivní komentované prohlídce, se samy vydávají na vandr po expozici.

Vhodné pro: 1. st. ZŠ.

● Na tučt pohádek, tučt řemesel

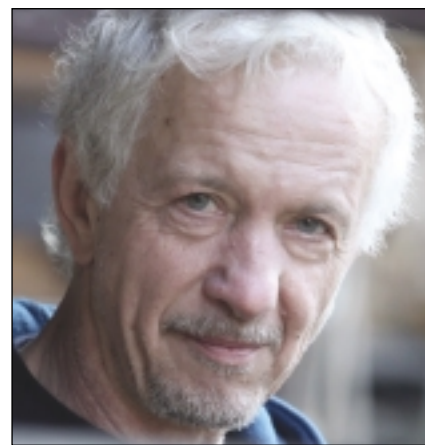
Animační programy k výstavě Devatero řemesel, desátá bída? Řemesla v českých filmových pohádkách

Vhodné pro: MŠ, 1. st. ZŠ., 2. st. ZŠ., nižší gymnázia.

Literární kavárna

● Úterý 8. 12.

Martina Fialková a Martin Patřičný

Martin Patřičný

Rozhovor s paterem Pavlem Jančíkem

Nedívám se tolik na toho, kdo mi bolest působí, ale na Toho, koho v bolesti potkávám – povídání s bývalým vinořským farářem

Pavle, děkuji za tvé pozvání do Ústí nad Labem u příležitosti tvých 75. narozenin, pověz mi prosím, jak se ti žije za korony a co těhle postmoderní „metle Boží“ říkáš? Změnila se kvůli pandemii tvá pastorační práce a tvůj dialog s Bohem a lidmi?

Sestro Kláro, vítěj u nás. Poslouchám nařízení lékařů, abych nechodil moc mezi lidmi, protože patřím k ohrožené skupině,

ale tam, kde je to nutné, chodím. Navštěvujeme i nemocné, když o to žádají. Těch virů je prý deset na patnáctou, jak jsem slyšel v jednom komentáři, tak asi mají v našem životě také nějaký smysl. Nechci to vidět jako trest Boží, ale pokud jsme si to nějak zavinili, třeba nějakou nešetrností k přírodě, tak je mi to líto a je dobré si z toho vzít nějaké ponaučení a chovat se lépe.

Co dobrého tahle doba podle tebe nabízí?

Moc důležité věci. Lidské společenství, možnost být k sobě ohleduplní, přátelštější, nápomocní. Spousta lidí žije izolovaně. Snažím se sloužit. Sloužit mše můžeme v omezeném počtu účastníků a pro ostatní jsou přenášeny internetem. Děláme, co můžeme. Ale v rámci toho, co mů-

žeme, sloužíme dál. Já třeba teď ještě zastupuji v Děčíně, pan farář si tam poranil sval. Dám lidem svatě přijímání, pokud tam bude víc lidí, poprosím je, aby odešli a zůstat bude moct jen ten povolený počet. Při svatbách a pohřbech tak radikální omezení nejsou. A s kůrem je to tak, že teď nezpívají všichni, pan varhaník hraje a jeden zpěvák shora z kůru zpívá sólo.

Jak dlouho jsi v Ústí a čemu nebo komu se nejvíce věnuješ?

Jsem tu teď pět roků. Jsme tu na faře v centru Ústí tři: pan kaplan hlavně slouží pro děti, rodiny a mládež, pan arciděkan otec Mirek se věnuje rodinám, střední generaci a každému z nás. Navštěvoval jsem, dokud to šlo, domovy důchodců. A na starost mám nemocné. A pak je tu

řada lidí na okraji společnosti, tak jim třeba rád dám alespoň namazaný chleba. A někdy se také podaří, netoliko mou zásluhou, ale díky pomoci mých přátel, že se někomu vyřídí doklady a dostane podporu.

Jak ty lidi v nouzi vyhledáváš?

Oni přicházejí sami. Musíme dávat pozor, protože moc nedodržují základní hygienu a na faru nám chodí i děti na vyučování. Někdy jim pomáhám venku, jak je to možné.

Naplňuje tě ta práce, daří se?

U některých se zadařilo, díky dalším, kteří se v tom angažují, nebo i paní doktorce, která je byla ochotna přijmout za své pacienty, protože ti lidé musí být někde evidováni. Já jsem obzvláště vděčný, že byla ochotná takové lidi vzít k sobě. Pro někoho se třeba podaří sehnat bydlení v azylovém domě, z toho máme radost. Úspěch není ale vždycky, někteří také klamou. Při této službě je potřeba s tím počítat. Malý úspěch je, to ano.

V Ústí je velká romská komunita, ty jsi s nimi dříve velmi intenzivně pracoval, jak je to dneska?

Ano. Mám radost, že mám velmi dobrou spolupracovnici, která nemá zorničky. Je to taková radostná žena, je jí kolem čtyřiceti a já jsem do jejího domu chodil pomáhat jedné romské rodině a potkal jsem ji na schodech, zrovna když chválila Pána Boha romsky. Romsky se Bůh řekne Del nebo Devla, tak to jsem poznal. Ptal jsem se jí, jestli je věřící, ona že ano, ale že není pokřtěná. Tak jsem jí říkal, že pokud si to bude přát, tak to můžeme zařídit. A tak byla pokřtěná a začala se mnou spolupracovat, ona je velmi nadaná hudebnice. Totiž ve venkovských kostelech někde na okraji nebývá varhaník, také se sestává, že ti naši místní varhaníci s námi nemohou jezdit všude. A ona mne za-

čala doprovázet. Stačí, když jí cestou zazpívám píseň, ona si to zapamatuje a na klávesy mne doprovodí a do příště si ještě pamatuje, v jaké tónině to bylo. To je Michalka, má velmi dobrá spolupracovnice. Jinak v romské komunitě je teď trochu nová skutečnost. Řada Romů se účastní svých vlastních sborů letničního charakteru. Ty naše chorály se jim moc nelíbí, oni mají své dynamické písně, při kterých zvedají ruce a tleskají. Pronajímají si sály, kde mají jednou týdně bohoslužbu. Říkáme si, že je dobře, když je hlásán Kristus, byť třeba jiným způsobem, než to děláme my. Působí zde i jeden kněz, který dostal pověření se o Romy na severu Čech zajímat, je to salesián a velmi se snaží. Náboženská praxe nebo potřeba je u Romů teď trochu jiná. Chtějí nechat dítě pokřtít, sejdou se i na přípravu a rádi si vyslechnou biblické dějiny, i o Ježíši a o tom, co je křest. Na křest jich pak přijde třeba padesát, rodiny, přátelé, všichni krásně oblečení, nebo i na svatbu, ale víc je už nezajímá. V jejich životě je důležitý křest, svatba a pohřeb, ale ta svatba teď už tolik ne.

Jak se o tebe tady materiálně starají, nestrádáš?

Víš, já jsem už na šestnáctém místě a jsem čtyřicet sedm let ve službě, ale vždycky jsem to přijímal z ruky Boží. Všude vždycky bylo něco krásného, všude jsou i nějaké bolesti a problémy. Ne že bych vždycky dělal všechno dobře, jsem také chybující člověk, ale teď z ruky Boží jsem přijal tuto možnost a dokud to bude možné, tak chci sloužit tady. Už těch sil také ubývá, není to jako ve čtyřiceti.

Vraťme se teď do Víně. V letech 2008 – 2015 jsi byl administrátorem víněské farnosti. Byl jsi fokolarínský kněz, kolikrát vlastně?

Druhý, prvním byl páter Kutač. Byl to můj přítel ze studií, přes něj jsem poznal Hnutí fokoláre. Velmi se ve Víně zasloužil, za něj se opravila fara a biskup ho povolal zpět do své diecéze. A bylo třeba, aby po něm někdo přijal místo faráře, ale také aby poznal Hnutí, aby zbytečně nedocházelo k nějakým třenicím, nedorozuměním. Cítil jsem tehdy, že když to byl můj velmi dobrý spolubratr, byli jsme spolu přímo v ročníku na studiích, že se mám přihlásit. Litoměřický biskup mě na určitou dobu propustil a mohl jsem jít do Víně sloužit. Mám z toho velmi pěknou zkušenost, našel jsem tam řadu dobrých spolupracovníků, srdečných rodin, vstříc-

nost, i s bývalým panem starostou tam byla mimořádná spolupráce, to musím opravdu říct a za to chci poděkovat.

Byl jsi nesmírně oblíbený a vážený farář. Byl jsi součástí každé důležité chvíle v obci, jezdil jsi s námi po partnerských městech, harmonizoval vztahy a navštěvoval všechny, kdo potřebovali tvou duchovní podporu a útěchu. Jak se ti zde žilo a pracovalo? Vnímáš jsi svou popularitu, skutečnost, že tě u nás lidé mají rádi?

Vnímám jsem, že je to pěkné. Pan starosta Švarc vždycky říkával, jak to v minulosti bylo: Když se řídící, starosta a farář spolu sešli... A tak to také chtěl a praktikoval. I u rozsvěcení vánočního stromku jsme tam takhle byli. Bylo to pěkné. A protože jsem v minulosti poznal různé vztahy, tak jsem si toho velmi vážil. Mám na Víně hezké vzpomínky. Ale nyní chci sloužit tady, mnoho lidí zde potřebuje pomoc. A mám radost, že ve Víně je teď farářem páter Stanisław Góra a k němu ještě otec František Slaviček, bývalý misionář a lékař, a otec Jiří Kratochvíl, který také sloužil všude možně a je to velmi dobrý a nadaný kněz.

Takže máš pocit, že po duchovní stránce je Víně v dobrých rukou?

Ano, to je. Vždyť tam jsou teď tři!

Vrátila bych se teď zpátky k létu 2015, kdy jsi z Víně znenadání odešel. Jak jsi svůj odchod prožíval ty, tvoji farníci, tvá diecéze? Pro nás to bylo nečekané, rychlé, bolestné. Ani jsme se neotočili a byl jsi pryč.

Je dobře to tak už nechat a přijmout to. Já to přijímám z ruky Boží. A to, co tam bylo dobré, nese ovoce dál, co se nepodařilo, to svěřuji nadále Pánu Bohu Milosrdnému. Vždyť se modlíme každý den: Odpusť nám, jako i my odpouštíme. A v životě mi vždycky pomohla jedna věta, protože všude vedle radostí se setkáváme i s bolestmi, v pracovních vztazích, v sousedských, v rodině, a tak je to i při tom našem působení. Jednou mi jeden kněz, kterého si velmi vážím, páter Karel Pilík, který byl pro nás, kdo se zajímal o Hnutí fokoláre, takovým středobodem, byl dlouho zavřený a ve Víně má hrob, tak ten mi jednou řekl větu, kterou bych teď rád tlumočil všem. Svätý farář arský (který prožil bolesti, i bolesti v církvi, protože co je v rodině, bolí mnohem víc, než když vám ublíží nějaký cizí člověk) se jednou svěřil a řekl: „Nedívám se tolik na toho, kdo mi bolest působí, ale na Toho, koho v boles-

ti potkávám." Protože krásné je, že Ježíš na kříži vstoupil do všech bolestí, jak to už předpověděl prorok Izajáš v 53. kapitole: Všechny naše bolesti na sebe vzal. Za to jsem velmi vděčný, i za tento pohled víry. Když tento krok uděláme, zakusíme vnitřní klid, ať už to byla bolest zaviněná mnou nebo někým jiným anebo vůbec nikým. Pokaždé, když jsem si vzpomněl na tuto větu a učinil to takto, bylo to vždy dobré. Tak to je můj odkaz, já jsem to přijal, to není můj vynález, je to ze zkušenosti církve, s doporučením pátera Pilíka.

Vinoř na tebe, Pavle, nezapomněla a nezapomíná. V lednu 2018 pan starosta Švarc uskutečnil tvou iniciativu vyrovnání se s minulostí. Poslední dědičku vinořského zámku, Marii Luisu Eleonoru Bělohříbkovou, jsme symbolicky vrátili do kaple k rodičům a u nově vzniklého pomníčku zabitých a posmrtně zneuctěných Němců jsme připomněli křivdy, které se ve Vinoři na konci války děly. Jako duchovní otec celé myšlenky jsi tehdy přítomen nebyl, ale byl jsi v duchu s námi. Podobný pietní akt jsi inicioval i v minulosti jinde. Co tě k tomu vedlo? A jak nám to vyrovnávání s křivdami a zločiny minulosti jde?

Když jsem byl farářem v Děčíně, tak jsme tam slavili mši usmíření. Historicky zde sídlili Thunové- Hohensteinové, ti také přijeli a bylo to velmi silné setkání. Paní hraběnka nám tam tehdy vyprávěla, co zažila jako mladé děvče. Měli rezidenci v Jílové u Děčína a tam tehdy gardisté dělali zle a ji tam znásilnili. Ona nám to se slzami vyprávěla, říkala, jak se tam už nikdy nechtěla vrátit, jak chtěla zapomenout, vymazat tuhle strašnou zkušenost. Ale přijela a s pláčem nám to vypověděla. Samozřejmě je třeba říct, že to byla zlá reakce na válku. Někdy sudetští Němci hovoří izolovaně jen o odsunu, to bylo špatně, kolektivní vina... Strašné byly všechny ty násilnosti: okrádání, znásilňování, zabíjení. Teď už se o tom více hovoří, jsou o tom i některé filmy. A tady v Ústí také, ne že bych to sám inicioval, ale byl jsem vždycky při tom. V Děčíně jsem se setkal s Thunem a domluvili jsme se, že to smíření uskutečníme, i pan biskup byl pro. Pamatuji si na takový silný moment. Kníže Franz Anton Thun-Hohenstein tam česky pronesl řeč, při které veřejně řekl: „Naše rodina neublížila, ale jménem našeho národa prosím za odpuštění.“ A my jsme všichni tleskali, bylo to na závěr mše svaté, kde se hrála Korunovační mše od Mozarta a pan biskup tam byl s námi a bylo to krásné. Každý z těch sudetských

Němců dostal růži, ale bylo třeba na to odpovědět. Nikdo, ani pan primátor, ani pan biskup se k tomu neměli. Tak jsem tam vystoupil a řekl: „Víte, já jsem se narodil až po válce a na Moravě, tam tyhle problémy nebyly, ale slyšel jsem, co se tu dělo, a tak já zase jménem mého národa prosím za odpuštění.“ Nato jsme se s Franzem Antonem objali jako bratři a já jsem i fyzicky vnímal, jak je ta situace nanejedinou jiná, když se usmíme. To je důležité. A tady v Ústí pan primátor Petr Gandalovič pro to měl také pochopení. Roku 2005 se zde uskutečnilo setkání na Benešově mostě, na připomínku tragédie, která se zde stala posledního července roku 1945, kdy gardisté, když tudy lidé ve čtyři hodiny odpoledne chodili ze Schichtových závodů domů, zmasakrovali, a to i jinde v Ústí, stovky obyvatel. Pan Gandalovič a jeho spolupracovníci koupili několik set růží, každý jsme dostali jednu a házeli jsme je do Labe jako vzpomínku na oběti této události a poté následovala modlitba. Od té doby se každého posledního července scházíme na mostě. Těch lidí už ale ubývá a ty nové generace na to už moc nejsou. Bylo to krásné proto, že šlo o usmíření. Letos se to konalo také, vyslovil jsem tam politování a znovu jsem připomněl: „Ano, bylo to špatné, co se tu na mostě stalo, ale nesmíme zapomenout, že to byla zlá reakce na druhou světovou válku. Kdyby nebyla válka, nebyla by ani tato bolest.“ Vždycky jsem se rád angažoval v tomto usmíření, mám v Německu přátele. Jsem ročník 1945 a v 50. letech jsem chodil do školy, kde jsem poslouchal, jak Sověti jsou dobří lidé a každý Němec špatný člověk. Když se otevřela možnost jezdit do NDR, tak jsem tam jel trochu s obavami. Brzy jsem ale poznal, že jsou tam dobří i nedobří lidé jako u nás, jako v každém národě a od té doby jsme také Hnutí fokolare poznávali přes NDR. Po postavení Berlínské zdi řada východoněmeckých lékařů utekla na západ a ve východním Německu byl nedostatek lékařů v církevních nemocnicích, a tak biskupové poprosili, zda by lékaři nemohli přijít z jiných zemí. A z Itálie přišli lékaři fokolární a fokolárinky a skrze ně tam narůstalo Hnutí. A my jsme tam mohli jezdit. A v 70. letech, když už u nás nebylo možné pořádat nějaká velká náboženská setkání, jsme je pořádali v NDR. Účastnilo se jich od nás na 200–300 lidí. Jsme proto vděční východoněmecké církvi, že nám takhle pomáhala. Promiň, že jsem se tak rozpovídal, ale to mi leží na srdci. Protože když si navzájem odpustíme, s uzná-

ním, že historie je učitelka, aby se to vícekrát již neopakovalo, potom věřím, že nám Pán Bůh požehná. Když si děti Boží odpustí, půjde potom vše lépe. Proto jsem měl radost, když ve Vinoři bývalý pan starosta pro to měl pochopení, že je tam pomníček, a že se s politováním vyslovilo to, co se tam tehdy stalo. To je moc dobře i pro Vinoř, pro duchovní atmosféru Vinoře.

Posuňme se k radostnější události. V září 2018 jsme slavili 930 let od první písemné zmínky o Vinoři, kde ti bylo uděleno čestné občanství. Potěšilo tě to, jak to občanství bereš, znamená pro tebe něco?

Ty si určitě pamatuješ, co jsem po předání veřejně vyslovil: že jsem byl pokračovatelem pátera Kutače. Takže jsem i polovinu odměny poslal jeho sestře, která se o jeho hrob stará. Samozřejmě jsem měl radost, protože šlo o projev úcty i k církevnímu společenství a za to jsem rád. Pán Ježíš si přeje, abychom dobrým životem svědčili. Byl jsem překvapen, ale měl jsem z toho radost. Chtěl jsem jen upozornit na svého předchůdce, který se ještě více než já zasloužil. Takže děkuji, vážím si toho.

Stočila bych teď náš rozhovor k otázkám, o kterých si spolu často povídáme, ty jako křesťan, já jako Židovka, oba teologové. Úplně jednoduše, Pavle: Kdo je pro tebe Bůh a kdo je člověk?

Bůh je ten, který všechno učinil, je úžasně inteligentní, mocný, krásný a také milující, protože se nad námi vždycky rád

smiloval. Když nám teď víc a víc věda ukazuje vesmír a formy života, žasneme. Přemýšlivý člověk nemůže tvrdit, že je to všechno náhoda. My jsme se ještě učili, že život vznikl náhodným seskupením atomů a molekul. To ne, je to program. A člověk? V tom hmotném procesu vesmíru jsme zatím my nejdokonalějšími bytostmi, které známe. Jsme úžasný projekt Boha. A žasnu, co pro nás Bůh, aby nás zachránil, učinil, když se cosi tragického stalo na počátku lidských dějin. Že Syn boží se stal člověkem, aby mohl vstoupit do všech bolestí, do smrti a vzít na sebe naše hříchy, aby nám mohlo být odpuštěno a abychom mohli být připojeni k jeho vítězství, k jeho Zmrtvýchvstání. A za to žasnu, jaký je Bůh, že jsme mu za to stáli, že nás má tak rád. Někdo si myslí, jak je Bůh krutý, když chtěl, aby jeho syn tak trpěl. To je špatný pohled. Bůh, protože nás miluje, nás chtěl zachránit a ta záchrana se stala tak, že Syn boží se stane člověkem, protože Bůh nemůže trpět, ale vtělený boží Syn může a ten vstoupil do

té naší situace, vzal ji na sebe a zvítězil a pak nám otevřel přístup do civilizace nebeského království.

Podle čeho má člověk žít, když je s Bohem a když je bez něj?

Jednak máme usilovat o dobrý život ve spravedlnosti a lásce, statečnosti, ale Bůh nám k tomu také pomůže. Apoštol Pavel má jednu krásnou větu v Listu Římanům 5, 5: „Boží láska je nám vlita do srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ Tak to by na nás křesťanech mělo být vidět. Pán Ježíš to takto řekl: „Podle toho poznají všichni, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“ (Jan 13, 35) Tak tak by křesťan měl vypadat. Ale jsou lidé, kteří hledají, nemohli třeba uvěřit. Máme si vážit každého člověka. A také Bůh nás bude soudit podle toho, jací jsme byli k druhým lidem. A jestli někdo uvěřit nemohl, tak ho Pán Bůh neodsoudí, jestli se snažil žít poctivě a mít rád lidi. Vždyť víš, co říká Ježíš u Matouše ve 25. kapitole, jak budeme odměněni: „Cokoliv jste

učinili jednomu z nejposlednějších lidí, mně jste učinili.“ (Mt 25, 40). Tak to je spravedlivý soud, ne?

Poslední věc, Pavle, nechceš něco Vinořanům vzkázat?

Já si přeji, abychom se jednou mohli v radosti setkat v té civilizaci Božího království, která už tady začíná, a abychom si tam mohli říct, vždyť my se známe z Vinoře!

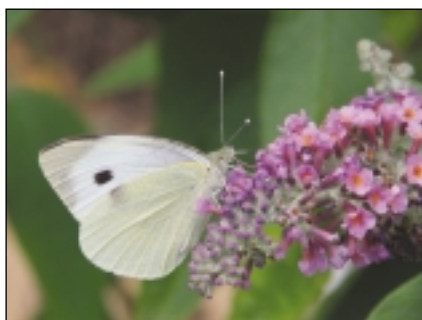
Děkuji pěkně, možná budeme sami živými ukazateli do Nebeské Vinoře. Těším se, Pavle, na naše další hovory tady a snad i tam.

Klára Löwensteinová

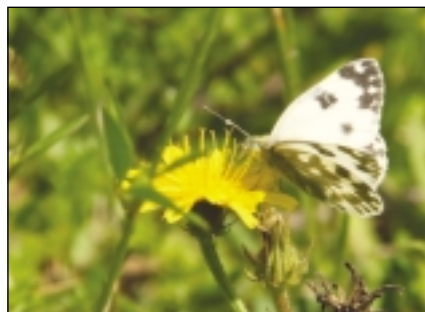
Vinořští motýli

V letošním roce byla na území hlavního města Prahy vyhlášena akce „Hledejte pražské motýly“, o které jsem se dočetla na jaře na stránkách MČ Praha Vinoř. Tato akce byla vymyšlená a naplánovaná tak, aby se pozorování motýlů mohla účastnit široká veřejnost bez potřeby rozeznávat od sebe jednotlivé druhy motýlů. Účastnit se mohl opravdu každý. Díky používání databáze iNaturalist.org počítal sám podle obrázku určit druh motýla a další dobrovolníci zaregistrovaní v databázi určený druh schválili, nebo navrhli jiný. Třeba rozpoznat od sebe bělásku řepového a bělásku řepkového si opravdu

netroufám. Přitom jsou to dva nejrozšířenější motýli tady u nás ve Vinoři. Lépe je na tom bělásek rezedkový, kterého ve Vinoři také můžete občas potkat. Ten má charakteristickou kresbu při bočním pohledu na křídla, takže po několika setkáních je možné jej určit i při přeletu kolem Vás. Bělásku zelného je možné ve Vinoři také vidět, ale z výše jmenovaných bělásků má nejmenší počty výskytu, jak ve Vinoři, tak v celé Praze.

Bělásek zelný – naše zahrádka

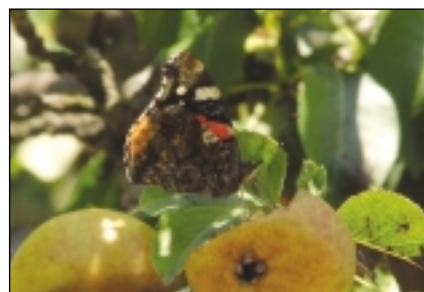
Bělásek rezedkový – louka mezi Podolanskou ulicí a stavebninami

Z velkých motýlů ve Vinoři nejčastěji potkáváme babočku admirála. Vyhřívá se často kolem Normy nebo u školy a lítá tady prakticky všude. Na podzim ho najde-

te i na spadanech hruškách. Celé léto nejraději přelétává a sají nektar na komuli Davidově. Ta si své označení motýlí keř opravdu zaslouží.

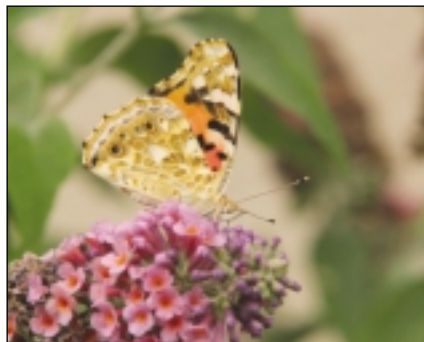

Babočka paví oko – Rosická ulice

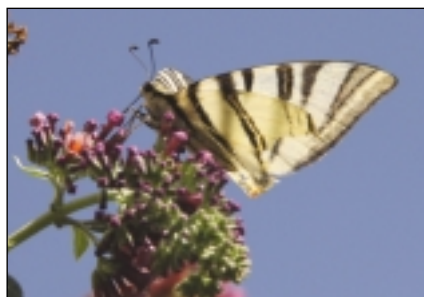

Babočka admirál – sad od Ctěnického zámku směrem k Miškovcům

Máme ji také na zahradě, a kromě babočky admirála ji pravidelně navštěvuje babočka paví oko a okáč luční. Dalšími návštěvníky, i když již ojedinelými, byly letos i babočka bodláková a otakárek ovocný.

Babočka bodláková – naše zahrádka

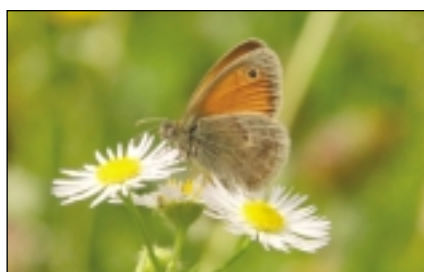

Otakárek ovocný – naše zahrádka

Aby u nás ve Vinoři létali motýli, je důležité nechávat plochy s městskou zelení pravidelně vykvétat. Jetel plazivý tady roste skoro ve všech trávnících, a když vykvete, přiletí jako první v celé Praze hojně se vyskytující modrásek jehlicový a okáč poháňkový.

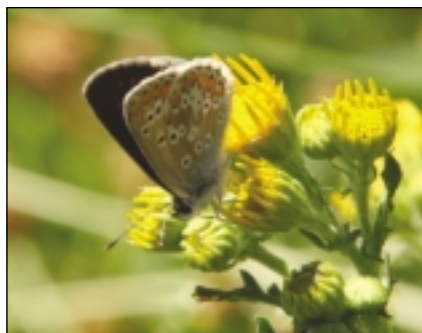

Modrásek jehlicový – břeh u Malé Obůrky

Okáč poháňkový – cesta mezi golfovým a fotbalovým hřištěm

Méně četný je modrásek tmavohnědý, u kterého mám potvrzené pozorování u Cukrovarského rybníka na malé louce mezi dřevěnou lávkou a zpevněnou cestou. Jednou k nám na zahradu zavítal i modrásek krušinový, kterého potkávám častěji v Jenštejně, v okolí Radonického potoka. Co se týče dalších modrásků z okolí Vinoře, v lesoparku Letňany ještě lítá modrásek podobný a kolem letiště Kbely je celkem hojně vidět modrásek černolemý.

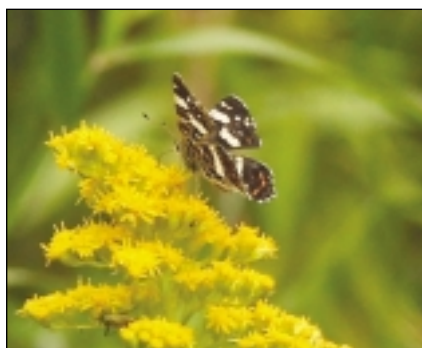

Modrásek tmavohnědý – u Cukrovarského rybníka

Modrásek krušinový – naše zahrádka

Jiné složení motýlí populace je v blízkosti Vinořských rybníků a ve Vinořsko-Satalické oboře. Když na vypuštěném dně Cukrovarského rybníka vykvetl v čase pozdního léta invazivní Zlatobýl kanadský, pravidelně jej navštěvovaly babočky sítkované a okáč pýrový.

Babočka sítkovaná – vypuštěné dno Cukrovarského rybníka

Okáč pýrový – kameny u Cukrovarského rybníka

Oblast podél cesty mezi Cukrovarským rybníkem a Pražskou strojárnou směrem k čističce, která byla v loňském roce vyčištěna od náletů, se letos začala pěkně zaplňovat motýli návštěvníky. Kromě běžných bělásků, modrásků a okáčů tam můžeme potkat i babočku bílé C a perleťovce malého.

Babočka bílé C – ulice Štěpánovská, oplocení podél Pražské strojárny

Perleťovec malý – cesta mezi Cukrovarským rybníkem a Pražskou strojárnou

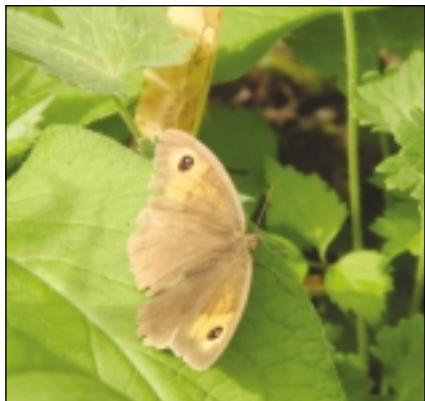
Ve Vinoři mě potěšil výskyt rostliny sadec konopáč, která je motýly také hojně navštěvována. Jedná se o moc pěknou vytrvalou bylinu, která potřebuje vlhčí pásy. Běžně se vyskytuje i kolem Velké Obůrky, kde je ale spíše ve stínu. Motýli vždy dávají při pastvě přednost osluněným květům, aby se i během krmení ohřáli na sluníčku. Slunění je pro ně základem

■ Ze života Vinoře

pro létání. Za plného slunce jsou tak rychlí, že bývá problém je vůbec stihnout vyfotit. Vyčištěná oblast u Cukrovarského rybníka je více vystavená slunci, a tak nabízí velký potenciál pro výskyt motýlů ve Vinoři. Určitě by pomohlo, pokud by se v závěrečné fázi revitalizace použila na osetí odpovídající luční směs.

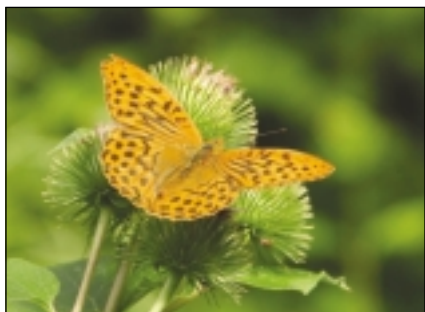

Bělásek řepkový + satec konopáč – vzadu u cesty mezi Cukrovarským rybníkem a Pražskou strojárnou

Okáč luční – cesta mezi Cukrovarským rybníkem a Pražskou strojárnou

Ze satalické části obory k nám občas zalétne, aby se nakrmil na lopuchu větším i perleťovec stříbropásek. Letos jsem u satalické části obory tyto velké motýly pozorovala celkem tři na jednom lopuchu a jsou opravdu nepřehlédnutelní. Kromě lopuchu většího se velké oblíbě u motýlů

Perleťovec stříbropásek – Vinořský park – Satalická obora

těší i pcháč rolní. To je bohužel jeden z nejobtížnějších plevelů, který znají snad všichni zahrádkáři. Obecně se u velkých motýlů těší oblíbě druhy vytrvalých bylin, které jsou považovány za plevel a jejichž bujný vzrůst je obecně vnímán jako neupravená zeleň. Nebýt ale neupravených ploch, tak máme bohužel i méně motýlů.

Okáč zední – cesta podél fotbalového hřiště

Mezi domy hojně prolétá okáč zední, který má tak výraznou vnitřní kresbu na křídlech, že s trochou praxe je možné jej poznat i v letu. Jak naznačuje jeho jméno, rád si sedá na plotní zidky, kde ale obvykle nevydrží moc dlouho a větší šance ho vyfotit je při krmění. Okáče prosíčkového jsem letos potkala pouze v Miškovcích a v Radonicích, ale loni byl u nás na zahrádce, takže jsem na něj letos spíše neměla štěstí. Stejně tak jsem neměla štěstí na Okáče bojínkového, kterého mám zaznamenaného v Přezleticích, ve Kbelích a u Radonického potoka.

Okáč prosíčkový – naše zahrádka

Štěstí hraje při pozorování motýlů a jejich focení důležitou roli, ale samozřejmě s rostoucím počtem hodin v přírodě a množstvím nachozených kilometrů druhy i počty pěkně přibývají. Jsem moc rá-

da, že se mi povedlo zaznamenat ve Vinoři i následující druhy, kterých v přírodě hodně ubývá, případně nejsou pro oblast Prahy typické. Jedním z nich je žluťásek řešetlákový, kterého jsem potkala na cestě mezi Cukrovarským rybníkem a Velkou Obůrkou v místech, kde je vykáčená mýtina a dostatek slunce.

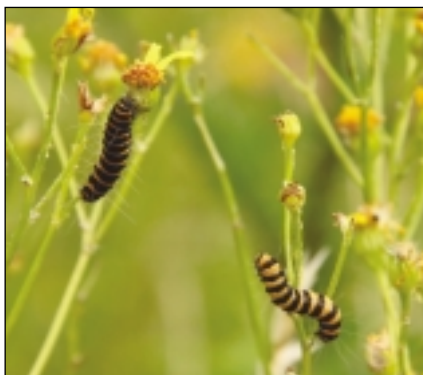

Žluťásek řešetlákový – cesta mezi Cukrovarským rybníkem a Velkou Obůrkou

V rámci letošní akce „Hledejme pražské motýly“ bylo vyhlášeno speciální pátrání po vřetenuškách, kterých v přírodě hodně ubylo. Na jednu se mi povedlo náhodou narazit u Stojické ulice kousek od popelnice na tříděný odpad. Takové štěstí bohužel už neměly na stejném místě housenky přástevníka starčkového, kterých letos bylo 21 kusů na starčku přímětníku v místech, kde proběhla seč dřívě, než housenky stihly dokončit svůj vývoj na motýla. Je to velká škoda, protože tento motýl vymizel na většině území republiky a dospělého jedince jsem v celé severovýchodní části Prahy, kterou jsem prochodila, nepotkala.

Vřetenuška obecná – u Stojické ulice

Prástevník starčkový – u Stojické ulice

Největší štěstí jsem měla téměř na konci motýlí sezóny, kdy jsem již nečekala ve Vnoři žádné velké překvapení. Protože byly hlášené bouřky, neplánovala jsem žádný velký výlet za motýly. Úplnou náhodou jsem objevila až u hranic Vnoře, a tedy i hranice Prahy políčko soukromého zemědělce se staticemi. Pan Němec byl zrovna na svém políčku, a protože zde pěstuje statice již dlouho, umí krásně vyprávět o motýlech, kteří na jeho statice přilétají. Zrovna, když mi vyprávěl, že čas od času k němu zalétne i otakárek fenyklový, oba koukáme, že právě přilétl. Člověku se opravdu zatají dech, při takovém zážitku. V celé Praze bylo letos pouze 5 pozorování, včetně toho mého a jsem opravdu ráda, že se může Vnoř pochubit takto vzácným pozorováním. Největší dík patří panu Němci. Nebýt jeho static, tak sem asi létat nebude. Nejraději má statice s fialovým květenstvím, jak je vidět na obrázku. Ještě několikrát jsem pak byla statice kontrolovat a podruhé jsem jej již nespatriila. Protože mám osobně dovoleno vstupovat na cestičky mezi řádky static, nafotila jsem později ještě jiné motýly včetně žlutásky čičorečkové, který také dává přednost fialovým staticím.

Otakárek fenyklový – soukromé pole se staticemi

Žlutásek čičorečkový – soukromé pole se staticemi

Druhým místem, kde se mi podařilo žlutásku pozorovat, byla louka mezi Podolanskou ulicí a stavebninami Dlabač. Jedná se o louku velmi hojně navštěvovanou motýly, a také to je místo, kde vykvétá pro motýly oblíbený chrastavec rolní. Jedná se o pěknou vytrvalou rostlinu vyhledávanou nejen motýly, ale také čmeláky. Vzhledem k tomu, že přirozený výskyt pro chrastavec rolní jsou suché louky, dobře zvládá být i součástí trvalkových záhonů ve městech. Například jej letos měli na městských záhoncích v Horních Počernicích a vždy byl plný čmeláků. Oficiálně kvete od konce května do konce září, mně doma pěkně kvetl ještě během první poloviny října. Právě první říjnový víkend, kdy se venku udělo krásně, se mi povedlo vyfotit tady ve Vnoři babočku kopřivovou. Po ní se také v Praze letos pátralo a já ji mám pozorovanou pouze třikrát ze svých 1474 pozorování motýlů v databázi pro území Prahy pro letošní rok.

Bělásek řepový + chrastavec rolní – louka mezi Podolanskou ulicí a stavebninami

Babočka kopřivová – Loděnická ulice

Díky letošnímu intenzivnímu mapování se mi povedlo na území Vnoře prokázat i výskyt křčka polního, kterého jsem našla ležet na cestě nad Velkou obůrkou směrem k Radonické mlékárně. Podle mapy vydané AOPK patří Vnoř do území výskytu tohoto silně ohroženého druhu, ale díky jeho způsobu života je jeho pozorování opravdu velmi výjimečné. Bohužel se obvykle omezuje pouze na uhynulé jedince, a tak tomu bylo i tentokrát, proto nepřikládám fotografii. K dispozici je v databázi. Všechna pozorování vložená do databáze iNaturalist.org jsou veřejně dostupná, a i bez registrace je možné do nich nahlížet.

Významně živější byla moje setkání s čápem černým ve Vnoři. Obvykle se omezovala na letmý pohled velkých černých křídel, kdy se mihnul mezi stromy kolem Cukrovarského rybníka. Stále jsem si nebyla jistá, jestli to je opravdu on. Jednou odpoledne ale proletěl přímo nade mnou, když jsem scházela po silnici k mostku u Cukrovarského rybníka v místě, kde je nyní přestěhovaný altán. Plachtil s neuvěřitelně širokými roztaženými křídly mezi korunami stromů jako nic, a přestože jsem měla foťák na krku, než jsem ho zvedla, ztratil se v korunách stromů. Od té chvíle jsem si přála ho mít vyfoceného. Podařilo se to zrovna ten den, kdy jsem vyfotila otakárku fenyklového, prostě šťastný den. Čáp stál na poli sousedícím s Cukrovarským rybníkem ve vzdálenosti

Čáp černý – pole za Cukrovarským rybníkem směrem k Jenštejně

asi půl kilometru od cesty. Protože bylo pole uklizené, přišel mi černý flek v dále podezřelý. Musela jsem víc jak 400 metrů od cesty do pole, ale vydržel stát dost dlouho na to, abych ho vyfotila a měla jistotu, že to je on.

Prostřednictvím databáze iNaturalist.org se mi podařilo identifikovat i včelku samotářku, která bydlí u nás na zahradě. Jedná se o hedvábnici hrabavou. Když jezdím s kočárkem na jaře po VINOŘI mezi domky, tak ji vidím i na dalších zahrádkách. Včelky samotářky jsou opravdu velmi mírumilovné a plaché, není důvod se jich tedy bát, ani pokud máte doma malé děti. Samičky sice mají žihadlo, ale to je drobnější oproti včele medonosné, a ani jed není silný. Navíc ho používají opravdu velmi výjimečně. Obecně mají tyto včelky samotářky velmi krátké letové období. Budme prosím rádi, za každého opylovače, který tady s námi ve VINOŘI žije.

Hedvábnice hrabavá – naše zahrádka

Musím říci, že jsem opravdu moc ráda, že jsem se o akci „Hledejte pražské motýly“ dočetla na stránkách MČ Praha VINOŘ. Celou motýlí sezónu jsem si opravdu užila, mám spoustu krásných fotek, a ještě více krásných zážitků. Přitom jsem nevytáhla paty z Prahy a většinu času strávila na území Prahy 9 a okolí, což bylo dané zejména tím, že jsem sebou vozila syna v kočárku. Díky této kampani jsem

objevila spoustu krásných míst, které máme blízko, jako třeba Botanickou zahradu v Malešicích, kde je přes týden vstup zdarma. Dále pak park kolem hvězdárny v Ďáblicích, Xaverovský háj o rozloze 100 ha a rozsáhlá území podél toku Rokytky, která jsou z velké části již revitalizována a poskytují moc pěkná místa na procházky v přírodě.

Jak jsem se dočetla v průběhu zjišťování podrobností k akci „Hledejte pražské motýly“, VINOŘ zasahuje minimálně do čtyř územních čtverců, z nichž jsou některé v kategorii bez záznamu označované jako „bílá místa“ v poznání motýlů Prahy. Pevně doufám, že po letošním roce už ve VINOŘI žádný bílý čtverec nebude.

Ve VINOŘI je moc krásně, a když už víme, co nám tady létá za malé krásavce, můžeme se všichni těšit na další motýlí sezónu.

Jana Matějčková

Chce to čas!

V minulém čísle jsem končila svůj článek větou: „Věříme, že náš provoz teď už neomezí žádná nařízení, a že se budeme těšit ze společných setkávání.“ Bylo to v době, kdy venku vládlo příjemné teplé počasí, a dětem začal nový školní rok. Vše vypadalo optimisticky a i my jsme se po prázdninách vrhli do nového. Nová lavička pod javorem, nová nabídka pravidelných kroužků, nová témata přednášek a workshopů, nový termín Noci s Ander-

senem (ten jarní se konat nemohl), pasování nových čtenářů. Začal se plánovat Lampioňák, rozsvěcení vánočního stromu a adventní koncerty, došlo i na termín a průběh obecního plesu. Bohužel mé velké přání vložené do závěrečné věty bylo naivní. Nová nařízení přišla velmi brzy. Nejprve to bylo jen omezení týkající se počtu osob, následovalo omezení dětských aktivit, a nakonec došlo i na zrušení všech činností a bohužel i na uzavření knihov-

ny. Co nás ještě čeká, nevíme a je to náročné období pro všechny. Musíme se teď přizpůsobit a přečkat. Mohu vám slíbit, že jakmile to bude možné, naše aktivity a plány opět obnovíme a o nic vás neošídíme. Aktuální informace sledujte na webových stránkách VINOŘE a našem Facebooku.

Pevně zdraví a dostatek trpělivosti a radosti přeje z Vincenta

Markéta Kilingerová

...vincent.
KOMUNITNÍ VINOŘSKÉ CENTRUM

HLEDÁME FOTOGRAFA KULTURNÍCH AKCÍ VE VINOŘI

DLOUHODOBÁ SPOLUPRÁCE

Fotografujete rádi, fotografujete dobře? Máte vlastní zrcadlovku? Chodíte na kulturní akce? Hledáme pro dlouhodobou spolupráci fotografa/fotografku pro obecní kulturní akce, ale i drobné akce pořádané KC Vincent. Nabízíme možnost prezentovat své fotografie v rámci obecního webu a FB, dále finanční odměnu na smlouvě o dílo, nebo fakturu. Máte-li zájem, ozvěte se nám na e-mail: vincent@praha-vinor.cz

...vincent.
KOMUNITNÍ VINOŘSKÉ CENTRUM

OPOČINSKÁ 364
VINCENT@PRAHA-VINOR.CZ
+420 739 042 617

KC VINCENT, p. o.
MČ PRAHA - VINOŘ
WWW.PRAHA-VINOR.CZ

FOTOSOUTEŽ PODZIM VE VINOŘI

22. 11. 2020 uzávěrka

Komunitní centrum vykládá FOTOSOUTEŽ na téma: PODZIM VE VINOŘI. Své fotografie zasílejte na e-mail: VINCENT@PRAHA-VINOR.CZ, do předmětu zprávy napište „FOTOSOUTEŽ-PODZIM 2020“ a dále prosíme o jméno autora a věk. Soutěž je pro každého a jejím cílem je sesbírat fotografie pro obecní kalendář 2022. První místo vybere odborná porota, další sminky veřejné hlasování. Po každé uzávěrce uspořádáme veřejnou přehlídku fotografií s možností hlasování.

...vincent.

KOMUNITNÍ VINNÉ CENTRUM

OPOČINSKÁ 364 KC VINCENT, p. o.
VINCENT@PRAHA-VINOR.CZ MČ PRAHA-VINOŘ
+420 739 042 617 WWW.PRAHA-VINOR.CZ

Knihovna

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY – od 22. 10. 2020 do odvolání ZAVŘENO

sledujte prosím info na webu MČ Vnoř, FB Vincent – komunitní vinné centrum a ve vývěsce u komunitního centra a u hřbitova.

Přírůstky říjen – listopad 2020

Doplnění povinné četby dle seznamu ZŠ Vnoř

Blaník – divadelní hra, L. Smoljak
A. Franková – Zadní dům – deník
v dopisech 1929
I. Dousková – Hrdý Budžes
G. Orwell – 1984
M. Kundera – Nesnesitelná lehkost bytí
R. Riggs – Sirotčinec slečny Peregrinové:
první a druhá kniha
K. Langrish – Trolí vrch
O. Neff – Dva roky prázdnin
G. Durrell – Výročí Archy
J. Dědková – Natálie a Princ
E. Blytonová – Záhada tajného dopisu
V. Steklač – Boříkovy lapálie
J. Wilson – Dvojčata v průšvihů
T. Brezina – Fantom školy

NOVINKY

A. Mornštajnová – Hotýlek
V. Hanišová – Rekonstrukce
H. Kašáková – TO Všechno o menstruaci
(a ještě něco navíc)

Seznam literatury v knihovně Vincent podle ZŠ Vnoř

Sepsala paní učitelka Kocmanová
Blytonová E. – Záhada tajného dopisu
Bradbury R. – Marťanská kronika
Cimrman – Blaník
Cimrman – Já, Cimrman
Čapek K. – Válka s mlouky
Černík M. – Kniha lidských přání
Dousková I. – Hrdý Budžes
Durrell J. – Výročí archy
Erben K. J. – Kytice
Exupéry de S. A. – Malý princ
Franková A. – Zadní dům (deník)
Kundera M. – Nesnesitelná lehkost bytí
Orwell G. – 1984
Otčenášek J. – Romeo, Julie a tma
Petiška E. – Staré řecké báje a pověsti
Pratchett T. – Pyramidy, Noční hlídka,
Buch!, Dámy a pánové,
Pod parou, Národ
Remarque E. M. – Tři kamarádi
Riggs R. – Sirotčinec slečny Peregrinové
pro podivné děti
Seifert J. – Maminka

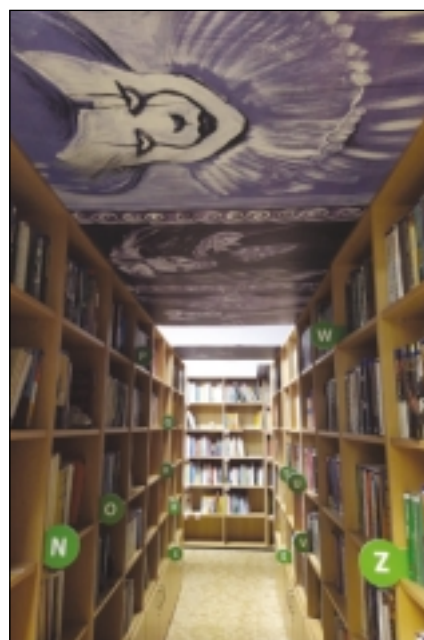
Steklač V. – Golem
Svěrák Z. – Kolja, Kuky se vrací,
Radovanovy radovánky 1 a 2,
Vratné lahve, Po strništi bos,
Tři bratři, Povídky, Nové po-
vídky, Zpěvník, dvě lepoporela
Šabach P. – Máslem dolů, Škoda lásky,
Babičky, Království za stoly,
Tenkrát za totače, Možná
mi porozumíš, Povídky
o mužích, Zvláštní problém
Františka, deník našeho
Františka, sepsaný jeho
kamošem houbárem
Škvorecký J. – Prima sezóna
Šrut P. – Lichožrouti, Lich. se vrací 2,
Lich. na vždy 3, Pan Kdybych
hledá kamaráda, Kočičí král,
Dva letci ve skřini, Přestupný
duben, Kolej Yesterday
Válková V. – Za Marie Terezie, Tereziánské
ghetto, Rudolf II., Husité...,
Karel IV., Japonsko – Gejša
a samuraj
Viewegh M. – Báječná léta pod psa
Wilsonová J. – Dvojčata v průšvihů

Knihovna a kulturní akce

Dokud to šlo, tak jsme se snažili šířit aspoň dobrou náladu. Naposledy v knihovně s nádechem haloweenu. Pro dospělé jsem hledala hororové knihy, dětem pak nabídla novinky z doplněné povinné četby, ale také jednoduchou rychlosoutěž, kdy měly v prostoru knihovny vyhledat (a baterkou si posvítit) haloweenské dekorace. Odměna byla malá, ale sladká. Nikdo nezapomínal na povinná i doporučená opatření, a tak vše šlo jak na drátkách. A já doufám, že se v knihovně zase brzy uvidíme! Stejně tak jsme pro vás plánovali jinou verzi LAMPIONOVÉHO PRŮVODU, ale se zhoršující se situací jsme se rozhodli i tuto akci raději zrušit. Ale nebojte, akce plánujeme dál a jen co to půjde, tak je ze šuplíku vytáhneme.

Neházíme flintu do žita!

Jana Česáková Hyková

Základní škola

Všichni jsme se po prázdninách těšili, že snad letošní školní rok proběhne „klasicky“, ale bohužel jsme se mohli ve škole s dětmi potkávat pouze několik týdnů. Od 15. 10. jsme museli opět přejít na distanční výuku. Po zkušenostech z jejího průběhu na jaře jsme zvolili jednotnou platformu Microsoft Office 365 Teams. Teamsy jsou využívány ve 4.–9. ročníku, v nižších ročnících si volí paní učitelky systém individuálně podle dohody s rodiči. Do budoucna plánujeme přechod i nižších ročníků na Teamsy. On line vyučujeme základní naukové předměty a rozvrh jsme upravili tak,

aby děti musely trávit na přímém připojení k PC opravdu jen nezbytný čas. V nižších ročnících je to zhruba 4 vyučovací hodiny denně přímé výuky, ve vyšších ročnících bohužel někdy i pět hodin. K tomu mají žáci další zadávanou práci, bohužel ne vždy bez nutnosti opět využít PC. Všichni vyučující se snaží pracovat s dětmi co nejefektivněji a v přímém kontaktu. Samozřejmě není zpočátku vše dokonalé, ale postupně jsme nastavili systém, který funguje. Chápeme, že situace rodičů při tomto způsobu vzdělávání dětí je náročná a velmi si vážíme jejich spolupráce.

I pro vyučující je distanční výuka velkou zátěží. Všichni společně se snažíme pracovat podle našich nejlepších možností tak, aby naše děti zůstaly v kontaktu s běžnými školními povinnostmi. Ne všechny rodiny mají dostatečné technické vybavení, proto se neustále snažíme poptávat PC k zapůjčení. Bohužel se nám to v současné době moc nedaří a stále máme několik žáků, kteří by PC potřebovali. Všichni doufáme, že se situace brzy změní k lepšímu a budeme se scházet s dětmi ve škole osobně. Aktuální informace vždy neprodleně zveřejňujeme na webu školy.

Mateřská školka

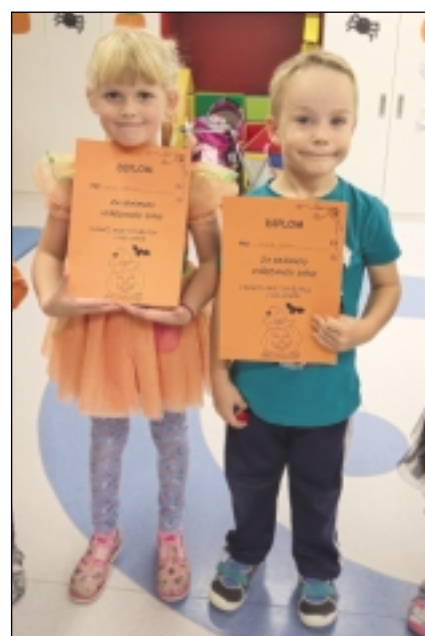

V září jsme radostně přivítali všechny děti. Ty, co už k nám chodily, se nemohly dočkat a ty nové si velice rychle zvykly a do školky chodí rády. V tomto měsíci bylo hezké počasí, proto jsme čas hojně trávili na zahradách MŠ i na vycházkách. Děti se seznámily s novým prostředím, kamarády a paními učitelkami. V říjnu k nám zavítalo divadlo „Koloběžka“ s pohádkou: „O skřítcích usínáčcích“. Na pohádku se děti moc těšily a bylo vidět, že si ji užívají. Smích byl slyšet hodně daleko.

Tradičně se v mateřské škole konal již 10. ročník podzimní slavnosti: "Dýnějádá". Proběhla soutěž o nejkrásnější dýni a zábavné dopoledne se soutěží. Děti lovil netopýry a pavouky z vody, uskutečnil se dýňový bowling, některé úkoly si děti vymotávaly z pavučiny. V šatně jsme měli komentovanou výstavu, autoři předváděli hrdě svoje dílo (nazdobenou dýni) a vyprávěli o použitých výtvarných technikách a týmech spolupracovníků. Ve třídě jsme si zasportovali, házeli jsme míčky (dýně) na cíl, běhali slalom s dýňičkou na lžici, a hlavně jsme si užili pořádnou diskotéku. Rozhodnutí o nejkrásnější dýni bylo těžké, proto jsme společně rozhodli, že vítězi byli nakonec všichni. Za krásné dýně a sportovní výkony děti dostaly diplom a malou odměnu. Moc děkujeme rodičům za spolupráci. Donesené dýně jsou rok od roku krásnější a rodiče nápaditější.

Za kolektiv MŠ [Jana Kovářová](#)

Družina v době koronavirové

Po netradičním průběhu druhé poloviny loňského školního roku nám začal opět nový školní rok. I letos je školní družina naplněna do plného počtu míst.

Rozloučili jsme se s loňskými třetáky a přivítali nové prvňáčky. Letos jsou děti z prvních tříd rozděleny opět do dvou družin. Část dětí dochází do školní družiny v hlavní budově školy, k paní vychovatelce Haně Weishauptové a druhá část dochází do družiny, která je umístěna v přístavbě u školní jídelny, k paní vychovatelce Lence Kosmannové.

Druhé třídy mají na starosti paní vychovatelky Jitka Kuchlerová a Soňa Červenková, které mají družiny v hlavní budově školy. Třetí třídy zajišťují paní vychovatelky Hana Tupá, Iveta Binderová a Kateřina Šottová, jejichž družiny jsou umístěny v prostorech pod lékárnou.

Školní rok začal, většina dětí a především rodičů byla natěšena, že vše probíhá relativně v klidu, a to i ve spojitosti s potřebnými opatřeními kvůli prevenci Covidu. Nařízená opatření všichni zodpovědně přijali. Především u dětí je tato skutečnost až k neuvěření. Pro nás dospělé je to stále něco nového, nezvyklého, ale malé děti přijaly povinnost nosit roušky, dezinfikovat si ruce a dodržovat rozestupy

naprosto bez výhrad. Je až dojemné, jak poctivě si roušky nasazují a sundávají tam, kde mohou, ruce si poctivě dezinfikují skoro u každého stojanu s dezinfekcí, které jsou v budově školy umístěny. Především přístup dětí z prvních tříd je nutno ocenit, protože pro ně je zcela nové vše. Docházka do školy, školní jídelna, školní družina a povinnost nosit roušky. Všechny děti, navštěvující školní družinu od první po třetí třídu, se s tímto popraly statečně. Určitě patří poděkování rodičům, kteří děti na novou situaci připravili, ale i paním učitelkám, které na děti apelují v rámci vyučování a v neposlední řadě i paním vychovatelkám, které vše potřebné připomínají a na vše dohlíží v průběhu školní družiny.

Nová situace nezměnila tradiční chod družiny: hry, povídání, vytváření, vycházky, zkrátka fungujeme nadále stejně v rámci možností tak, aby byly děti spokojené a čas strávený po vyučování ve školní družině byl pro ně přínosný, odpočinkový a především příjemný.

Nestihli jsme toho tolik jako v předchozích letech, a to i vzhledem k přísnějším potřebným opatřením, která byla zavedena. Posunutí zahájení kroužků a jiné. Nicméně něčím se přeci jen pochlubit můžeme. Tradiční fotbalové zápasy, pod dohledem paní vychovatelky Jitky Kuchlerové, patří neodmyslitelně ke sportovní náplni družiny. Zápasy, které prožívají kluci s naprostou vážností vždy za velké pod-

pory fanynek. Pohybové hry na hřišti, výtvarné tvoření v družinách, hry v prostorách školní družiny, jako například družina třetáček paní vychovatelky Kateřiny Šottové a jejich celoroční hra Hledání ztraceného pokladu kapitána Šilhavce, která byla dokončena letos, kvůli pauze na konci minulého školního roku.

Za sebe i kolegyně mohu říct, že prvňáčci, kteří letos nastoupili do družiny, jsou šikovní a milí. Zvládali vše velmi dobře. Bohužel ve chvíli, kdy jsme se již stačili poznat a možná i naladit se na sebe, přišel čas pauzy v podobě uzavření škol. Přeci jen první třídy to mají složitější, v úvodu školy přijít o výuku.

Budu doufat a přát rodičům nejen prvňáčků, ale i ostatních tříd za sebe i všechny své kolegyně brzké shledání.

Přeji VŠEM hlavně zdraví.

Lenka Kosmannová – vychovatelka

Drazí moji blízcí, nekostelní i kostelní,

všechny vás moc zdravím, a to zvláště v této době mimořádných opatření, kdy máme být nanejvíce ohleduplní nejen k sobě, ale i k lidem kolem nás. Je to čas, kdy je i přes různá omezení potřebné být vynalézaví ve vztahu k sobě i ke svým blízkým – o to více telefonovat, psát, skypevat, abychom dodali posilu, dobrou náladu, úsměv po telefonu. V jistém slova smyslu je pro mnohé z nás dobrou zprávou, že jsme negativní. Já však mám přání pro vás či spíše nás všechny, abychom byli pozitivní – a to ve smýšlení, chování, vztahu k bližním, k sobě. Přeji vám všem

humor, který je v tento čas tak nezbytný, potřebný a důležitý.

Byl jsem požádán, abych napsal dopředu program bohoslužeb o letošních Vánocích. Rád bych ho napsal, ale teď opravdu nevím, jak budou vypadat prosincové vánoční dny. Pokud byste chtěli o Vánocích navštívit náš kostel, podívejte se prosím nejprve na webové stránky naší farnosti, kde budou aktuální informace. V každém případě vám chci slíbit, že pokud to bude možné, kostel bude otevřený, bohoslužby budeme sloužit, můžete přijít, budeme za to velmi rádi.

Ujišťuji vás, že ve své kněžské modlitbě myslím na všechny lékaře, zdravotní sestry, pedagogy, školáky, učně, studenty, školníky, kuchařky, uklízečky, policisty, hasiče, dopraváky, prodavače, pokladní v obchodech, popeláře, úředníky, bezdomovce, politiky a státníky, starosty, místostarosty, i na ty, kdo mají zavřenou živnost, prostě na všechny...

S požehnáním a přáním dobra do dalších dnů

P. Stanislaw Góra

Tělocvičná jednotka Sokol Vinoř

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL VINOŘ JE NAŠIM NEJSTARŠÍM SPOLKEM. V ROCE 2022 OSLAVÍME 100 LET OD SVÉHO ZALOŽENÍ. A LETOS NAVÍC 95 LET OD POSTAVENÍ SOKOLOVNY!

V listopadovém vydání sokolského časopisu VZLET vyjde celý článek – děkovný dopis zakladateli TJ Sokol Vinoř, br. Josefu Hofmanovi, který byl sepsán při příležitosti jeho sedmdesátin, v roce 1960. Tento dopis byl zveřejněn i ve Vinořském zpravodaji po více částech. Bohužel, prvnímu starostovi TJ Sokol Vinoř a starostovi Vinoře, se poděkování za jeho života nedostalo, byl spíše za svou činnost perzekuován.

Při příležitosti památného dne Sokolstva, 8. 10., jsme proto na místní sokolovně br. Josefa Hofmana vyvěsili vlajky, umístili pamětní tabulku a na jeho hrob jsme položili věnec s dodatečným poděkováním. Sokolská vlajka ten den zavlála i na budově místního úřadu.

V dnešní době platí jeho i sokolský odkaz více než jindy. Nenechme se zastrašit ani režimem, ani jakýmkoliv virem. Přes všechna omezení, nepříjemnosti a neštěstí, je třeba věřit, že svět překoná i tuto pandemii a budoucnost bude lepší.

A že se zase spolu setkáme na našich sportovištích.

Se sokolským pozdravem
nazdar – viru zmar!

br. Fr. Švarc

MTAC Praha – badminton Vinoř

UŽ TĚMĚŘ DESET LET SE V TĚLOCVIČNĚ VINOŘSKÉ ŠKOLY PŘIPRAVUJÍ BADMINTONISTÉ ODDÍLU MTAC PRAHA, KTEŘÍ NAŠI OBEC ÚSPĚŠNĚ REPREZENTUJÍ PO CELÉ ČESKÉ REPUBLICE. POLOŽILI JSME HLAVNÍMU TRENÉROVI KLUBU MICHALU TUROŇOVI NĚKOLIK OTÁZEK, ABY NÁM PRÁCI ODDÍLU PŘEDSTAVIL.

Kdy byl badmintonový klub MTAC založen?

MT Badminton Academy jsme společně s manželkou založili v roce 2011. Po ukončení mé práce pro Český Badmintonový Svaz na pozici reprezentačního trenéra juniorů jsem chtěl trénovat „po svém“. Podle vzoru z Irska, kde jsem 2 roky pracoval s mládeží pro irský svaz, jsme založili Akademii. Cílem bylo tréninkové středisko, kde hráči pouze trénují a dál reprezentují svůj klub. Naši hráči, kteří v Academy vyrůstali, vždy reprezentovali oddíl Meteor-Radotín. Academy byla úspěšná a rozrostla se až k dnešním více než 70-ti hráčům, takže na popud rodičů byl v letošním roce založen samostatný klub MTAC Praha.

Co je vizí a cílem vaší práce?

Naším cílem je a vždy byla práce s mládeží. Není nad to, vidět děti vyrůstat lidsky i herně. Sledovat příběhy, kdy se místní děti propracují z mini přípravky až na národní šampionáty nebo do reprezentace a startům na Mistrovství světa a Evro-

py. I to se nám povedlo. Celý život se s manželkou pohybujeme ve sportu, takže naším velkým cílem je, aby se děti hýbaly. Nejde nám tedy pouze o výkonnostní sport, ale o pohyb obecně. O učení se novým věcem a kvalitní trávení volného času v příjemném prostředí.

Kdo je hlavním trenérem?

Hlavním trenérem jsem já. Ale netrénuji sám. V MTAC hodně investujeme do trenérů, čímž zajišťujeme individuální přístup. Jsem diplomovaný trenér I. třídy a trenérině se věnuji přes dvacet let. V současnosti pracuji jako reprezentační

trénér juniorů. Spolupracoval jsem i s reprezentací dospělých. Čtyři roky jsem trénoval v Irsku a pracoval s mládeží U13-U19 pro irský svaz. Pro ČBaS také školím nové trenéry.

Jaká je koncepce práce ve vašem klubu?

Máme systém, který zastrešuje celé období práce s mládeží. Máme mini přípravku, kde trénují děti od 4 let, přípravku, závodní hráče všech věkových kategorií. Díky spolupráci s firmou RaketSport poskytujeme našim nejlepším hráčům nadstandardní pomoc (sponzorské smlouvy na vybavení Victor, přípravné campy) a věříme, že jim pomůžeme otevřít dveře do mezinárodního badmintonu. Žertem vždy říkáme: „Ve čtyřech letech nám děti svěříte a my vám je vrátíme ve třiceti s mistrovským titulem a vysokoškolským diplomem.“

Dětem nabízíme i prázdninové aktivity, kdy naše sportovní tábory a soustředění jsou vždy plné.

V tréninku vždy dbáme na individuální přístup a dobré vztahy. Chceme, aby k nám děti chodily rády, a také se něco naučily.

Jaké výsledky vaše práce přináší?

Naším největším úspěchem je 70 sportujících dětí z Vnoře a okolí, které s námi rády tráví svůj volný čas. Vychovali jsme mistry ČR, reprezentanty i 5. hráče na ME juniorů. A velmi důležité je, že máme všichni dobré vztahy a fungujeme jako rodina.

Co vás přivedlo do Vnoře?

Po vysoké škole jsme s manželkou zůstali v Praze. Pracoval jsem ve Vnoři jako učitel. Vnoř se nám vždy líbila a já měl na práci a kolektiv ve škole, krásné vzpomínky. Proto byla tato lokalita naší volbou a už 12 let bydlíme v Jenštejně.

Proč si mají děti vybrat ze všech sportů zrovna badminton?

Badminton je olympijský sport, velmi populární na celém světě. Je to sportovní hra, která je pro děti velmi zábavná. Hrají badminton celý život a mohou potvrdit, že jde o dobré prostředí k vyrůstání a dospívání. Badminton stále částečně zůstává „vysokoškolským“ sportem, kde lze relativně dobře kombinovat trénink se studiem. I proto ho hrají obě moje děti.

Co můžete dětem a rodičům v MTAC nabídnout?

Máme děti a svoji práci rádi. Badminton nás baví a věříme, že u nás najdete jak dobrý trénink, tak kamarády a rodinnou atmosféru. Všichni se mezi sebou známe a dobré vztahy jsou pro nás na prvním místě. Díky vytvořenému systému práce s mládeží u nás mohou děti zůstat od prvních badmintonových krůčků až do dospělosti. Jsem hrdý na to, že jsme dokázali od „nuly“ vybudovat dobře fungující klub, kde všichni pracujeme naplno a ve vzájemné důvěře. Velké díky patří manželce, která vše dělá při svém zaměstnání, i ostatním členům vedení klubu.

Kde vás najdete?

Trénujeme v tělocvičně ZŠ Vnoř každé úterý a čtvrtek 17–19:30. Věříme, že se nám v budoucnu podaří získat více prostoru, protože je nás opravdu hodně a prostor už nám přestává stačit. Více informací o nás najdete na www.mtac.cz nebo na našem facebooku mtacademy.

Jaké aktivity v rámci klubu nabízíte?

Nabízíme pravidelný trénink všech věkových kategorií, pravidelné prázdninové aktivity-sportovní tábor pro děti a badmintonová soustředění, víkendové kempy pro amatérské hráče, pořádáme Mikulášskou besídku, ukončení sezóny a v budoucnu věříme i v další „společenské“ akce. Všechny děti i rodiče zvou, aby se k nám přišli podívat a badminton si vyzkoušet. Těšíme se na vás!

Vinořská výzva

V ZÁŘÍ JSME ZAŽILI PRVNÍ VINOŘSKOU VÝZVU – TÝDEN BĚHU.

Kvůli událostem letošního roku se v rámci jednoho týdne sešli na území Vinoře dva běžecké závody. Ve středu 16.9. se u nás poprvé konal T-Mobile olympijský běh. Centrem závodu se stalo fotbalové hřiště, kde jsme mohli jako zázemí použít nové kabiny. Na závodníky čekala

trať o délce 5 km. Po startu závodníci absolvovali kolečko na fotbalovém hřišti, následně oběhli celý areál a vydali se vstříc Ctěnickému háji. Zde měli možnost běžet nejen kolem Miranových dubů, Ctěnického rybníka, ale i skrze zámecký areál. Následně se vrátili stejnou cestou zpátky do

fotbalového areálu. Na start se postavilo 75 závodníků, kteří dosáhli skvělých výsledků a užili si parádní atmosféru závodu. Děkujeme všem parterům, T-Mobile olympijského běhu a MČ Praha Vinoř za materiální podporu závodu a děkujeme všem pořadatelům, díky nimž závod proběhl v naprostém pořádku a budeme se těšit na příští ročník.

Po krátkém odpočinku se v sobotu 19.9. závodníci postavili v Zámeckém areálu Ctěnice na start dvojnásobné distancce při příležitosti 2. ročníku závodu pro veřejnost Miranovy duby. Od 9:30 probíhaly v zámecké zahradě dětské běhy. Ve třech věkových kategoriích závodilo více než 40 dětí, na které v cíli čekaly pamětní medaile, občerstvení a parádní ceny od partnera Globus Hypermarket Čakovice. V 11 hodin odstartoval hlavní závod na 10 km. Trať opět provedla závodníky Vinoří a nejbližším okolím. Během závodu proběhli závodníci Ctěnickým hájem kolem Miranových dubů, Satalickou oborou, Obůrkami a mnoha Vinořskými ulicemi.

Závodu se účastnilo celkem 72 startujících, což je v aktuálních podmínkách výborné číslo a věřím, že se tento závod začíná zapisovat do termínové listiny oblíbených běhů mnoha závodníků. Na tři nejlepší v každé kategorii čekaly hodnotné ceny od našich partnerů. Ti se navíc postarali o ceny pro nejlepšího Vinořáka a celkového vítěze Vinořské výzvy. Rád

bych poděkoval všem partnerům za pomoc se zázemím pro závodníky, občerstvením, startovním balíčkem a věcnými cenami pro vítěze. Jen díky nim může být závod takový, jaký je a jak se lidem líbí. Děkujeme Globus Hypermarketu Čakovice, Lékárně Benu, Mosel Wine, Nákupu z Farmy, Pirátské krčmě, Vin Agru, Tiger Energy drinku, Advokátní kanceláři And-

resová a partneři, Palestra Kbelské desítky a Zámeckému areálu Ctěnice. V neposlední řadě děkujeme za podporu Městské části Praha VINOŘ a všem pořadatelům, kteří se na akci podíleli. Budeme se těšit na startu opět příští rok. Veškeré informace, výsledky a odkazy na fotogalerii naleznete na www.miranovyduby.cz.

Michal Zítek

Společenská kronika

BLAHOPŘEJEME NAŠIM OBČANŮM, KTEŘÍ OSLAVILI SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V ZÁŘÍ A ŘÍJNU ROKU 2020 A SOUHLASILI S UVEŘEJNĚNÍM VE VINOŘSKÉM ZPRAVODAJI.

ZÁŘÍ

NEUMANN Ivan	80 let
HANKOVÁ Věra	90 let
KYŠPERSKÝ Karel	91 let
PTÁČNÍKOVÁ Danuše	93 let

ŘÍJEN

ŠKOP Miroslav	75 let
JANČÍK Pavel	75 let
FUXOVÁ Soňa	94 let

Kouzelný svět

Vidím, co nikdo nevidí...
slyším, co nikdo neslyší...
kdekdo mi závidí
závoj z mlhy a barevné zátiší.
Slyším, co prázdná hnízda si šeptají...
co vítr oblakům slibuje...
však dřív vám prozradím potají,
čím kraj se v zimě přikryje.
Vidím, co nikdo nevidí...

víly se zdobí věnečky z podzimního kvítí
a stejně jako u lidí
plamínek štěstí jim v očích svítí.
Slyším, co nikdo neslyší...
Panna Střelci z ruky hádá
s úsměvem tajemným.
Což nechápeš, že tě má ráda
ty střelče střelený.
Vidím, co nikdo nevidí...
slyším, co nikdo neslyší...

Petronila Ševčíková

www.gumove-desky.cz

ZDE V AREÁLU

VYSOKÁ PROTISKLUŽNOST
TEPELNÁ IZOLACE
CHEMICKÁ ODDOLNOST
MRAŽUVZDORNÉ, ŽARUVZDORNÉ
OBOUSTRANNÉ, SPODNÍ I VRCHNÍ NÁJEZD
ROZEBÍRATELNÝ SYSTÉM

RIGID-PODLAHY

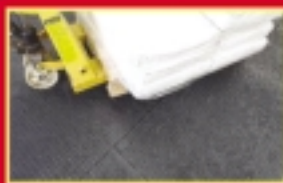
TEL.: 774 725 999, 730 171 909

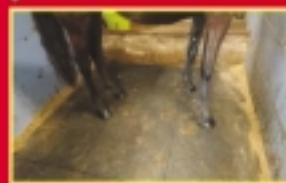
GARÁŽE

SPORTOVNÍ AREÁLY

PRŮMYSLOVÉ AREÁLY

ZEMĚDĚLSKÉ AREÁLY

www.rigid-podlahy.cz

RIGID - SPC PODLAHY
DŘEVĚNÉ PODLAHY
PŘÍRODNÍ PODLAHY

EKOLOGICKÉ PODLAHY
LUXUSNÍ KOBERCE
PRŮMYSLOVÉ PODLAHY

MARMOLEUM
SAMETOVÝ VINYL
VINYLOVÉ PODLAHY

NOVĚ OTEVŘENÁ PRODEJNA PODLAH VE VINOŘI

ŠTĚPÁNOVSKÁ 330
190 70 PRAHA 9 - VINOŘ

TEL : 774 725 999
TEL : 730 171 909

E-mail: info@rigid-podlahy.cz

AKCE

NA VINYLOVOU PODLAHU

dříve ~~699~~ Kč

nyní **399** Kč

KAMNÁŘSTVÍ & KOMINICTVÍ
PACHMAN

PACHMAN
KAMNÁŘ & KOMINÍK

- Komplexní kominické a kamnářské práce
- Každoroční kontroly a čištění komínů
- Obnova starých komínů pomocí vložkování
- Frézování komínů
- Obestavby krbových vložek
- Poradenství

Dominik Pachman
+420 773 926 318
kominictvi.kamnarstvi@seznam.cz

 Kominictví & kamnářství Pachman

placená inzerce

Okna a žaluzie

plastová a hliníková
okna, dveře, venkovní
rolety, žaluzie, síť
proti hmyzu

TEL: +420 773 027 732

Praha 9 - Vinoř

info@zaluzieokna.cz

www.zaluzieokna.cz

Kalkulace a zaměření zdarma

placená inzerce

Bezkonkurenční ceny půjčovny a skiservisu

**CYKLO
POČERNICE**

**Půjčovna lyží
skiservis**

Náchodská 708/79
Horní Počernice
Praha 9

Po - Pá 9.00 - 18.00
So 9.00 - 12.00

MONTANA WINTERSTEIGER
AUTENTISCHES SKISERVICE

Celosezónní zapůjčení:

Dětský komplet: 1.450,- lyže, boty, hole (helma zdarma)	Dospělý komplet: 1.890,- lyže, boty, hole (helma zdarma)
--	---

Kompletní broušení lyží s voskem od **239,-**

HOTEL*
CENTRUM MARIAPOLI**

- Ubytování pro jednotlivce i skupiny
- Snídaně v ceně ubytování
- Kongresové a konferenční prostory
- Pro ubytované vyhrazené parkoviště
- Více informací na:

www.centrummariapoli.cz

Sestavte si svůj vlastní Rodokmen

RODOKMENY

pozněj kořeny svého bytí

Provedu vás sestavením vlastního rodokmenu a budu vám i po telefonu oporou v případě dotazů k jeho dokončení.

Co tato činnost obnáší a co se naučíte?
Hledání v archivech a v matrikách, ukládání nalezených dat do PC, práce se SW na přehledné mapě rodu a příprava podkladů k vytištění.

Je to činnost, která vám smysluplně vyplní volný čas. Můžete se naučit více na PC, použijete dostupná kouzla grafiky, procvičíte si svoji paměť a tvůrčí představivost.

Můžete si zvolit sestavení rodokmenu formou:

- 1) online kurzu na dálku přes počítač nebo telefonicky,
- 2) individuálního zpracování Rodokmenu na klíč podle zadání.

Službu si můžete zakoupit i jako dárek formou **dárkového poukazu** a potěšit někoho blízkého.

Více informací na www.rodokmeny-kurzy.cz; mobil: 603 115 823

Stabilní rychlý internet

pro Prahu-Vinoř

v pevné síti ► **CETIN**

Všude tam, kde byla dříve pevná linka, je dnes možné připojení k internetu rychlostí až 250 Mb/s.

CETIN neprodává žádné služby. Nabízí tzv. otevřenou síť, kde služby prodávají poskytovatelé internetu – operátoři, které dobře znáte a už v současné chvíli od nich třeba využíváte řadu různých služeb včetně mobilního volání.

Na stránkách **www.zrychlujemecsko.cz** si můžete ověřit dostupnost a získat konkrétní nabídku od vybraného poskytovatele. Vždy se jedná o internet, většinou s IPTV (internetovou televizí s možností zpětného zhlédnutí pořadů) a řadou doplňkových služeb a zvýhodněných balíčků, např. s mobilním voláním.

Vyměňte svého poskytovatele internetu za lepšího na **www.zrychlujemecsko.cz**. Nevíte-li si rady, zavolejte nám na infolinku CETIN **238 461 111** (každý všední den od 8:00 do 16:00).

CETIN, to je pevná telekomunikační síť, která je dostupná téměř v každé domácnosti. Navazujeme na dlouholetou tradici bývalého ČESKÉHO TELECOMU, a.s. a staráme se i o síť v jeho původním majetku.

- Stabilita připojení i za špatného počasí
- Udržení rychlosti a kvality pro desítky připojených zařízení najednou
- Internetová TV s možností zpětného zhlédnutí a nahrávání
- Sledování videí online bez sekání a v nejvyšší HD kvalitě
- Možnost změny poskytovatele bez změny sítě

**Internetová televize na síti CETIN
- neřešíte přechod televizního
vysílání na DVBT-2!**

www.zrychlujemecsko.cz

ODHAD aktuální tržní ceny NEMOVITOSTI ZDARMA

Chcete prodat
nemovitost?
Využijte naše
zkušenosti.

www.realitykoci.cz
koci@realitykoci.cz
tel.: 777 777 599

Ing. Ivan Kočí,
realitní poradce,
člen realitní komory

AUTO-Tech VINOŘ, s.r.o.
Lohenická 112, 190 17 Praha 9 – VINOŘ
Tel.: 286 852 526, Fax.: 286 852 593
www.autotech.cz * prodej@autotech.cz

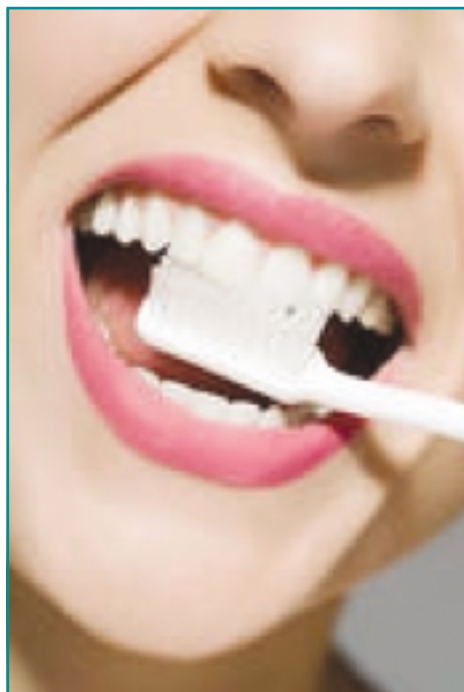

VÝROBNÍ PROGRAM:

- výroba a montáž nástaveb na užitková vozidla
(valníkové, skříňové, sklápěčové, odtahové, kontejnerové ...)
- prodej přívěsů, sklápěcích návěsů
- opravy všech typů nástaveb
- opravy karoserií, návěsů, přívěsů
- zámečnická výroba, soustružnické práce
- tryskání, zinkování, svařování hliníku
- lakování kvalitními barvami GLAZURIT

AUTO–Tech VINOŘ, s.r.o. – TRADICE A KVALITA

*Firma AUTO–Tech VINOŘ, s.r.o. je držitelem certifikátu systému
managementu jakosti dle ČSN EN ISO 9001:2009.*

Dentální hygiena Praha Vinoř

Mgr. Markéta Burdová, DiS.

- odstraňování zubního kamene ■ airflow
- fluoridace ■ pečetení fisur
- bělení zubů ■ edukace péče o chrup

Objednání:

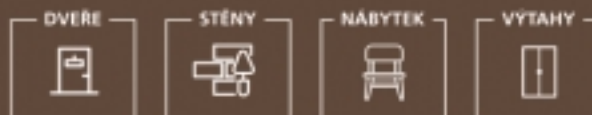
tel.: 607 045 459, 211 222 673, 720 665 371

Mladoboleslavská 514, 190 17 Praha Vinoř

placená inzerce

Nevyhazujte. Renovujte!

Vdechněte Vašemu interiéru nový život.

DEKOROVÉ FÓLIE

Rádi byste obměnili vzhled interiéru ve Vašem obchodě nebo domácnosti?

Přeměňte své stěny či nábytek pomocí naší nabídky dekorových fólií. Nabízíme Vám praktickou a inovativní změnu pomocí velmi kvalitních fólií v různých imitacích (dřevo, kůže, kámen, látka, kov, barva apod.), které působí dobře vizuálně, ale zároveň reprodukuje pocit přírodních materiálů i na dotek. Fólie jsou k dispozici od 1bm nebo je možné využít naše instalační středisko.

PŘED

PO INSTALACI

placená inzerce

Ceiba, s.r.o., Jana Opletala 1265
Brandýs n.L. - St. Bol., info@ceiba.cz

Tel.: 777 345 008 www.ravenfilms.cz

Ceny inzerce ve Vnořském zpravodaji

Formát	Orientace	Cena bez DPH	Rozměr inzerátu		
			šířka	výška	
1/1 A4	na výšku	2.000 Kč	182 mm	257 mm	A
2/3 A4	na šířku	1.300 Kč	182 mm	168 mm	A
1/2 A4	na šířku	1.000 Kč	182 mm	126 mm	A
1/3 A4	na šířku	650 Kč	182 mm	86 mm	A
1/4 A4	na výšku	500 Kč	88 mm	126 mm	A

Ceny za grafické zpracování inzerátu:

1/1 A4: 500 Kč	2/3 A4: 400 Kč	1/2 A4: 300 Kč	1/3 A4: 200 Kč	1/4 A4: 100 Kč
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

Pokud se jedná o subjekt s trvalým pobytem, případně sídlem společnosti nebo provozovnou v MČ Praha-Vinoř, platí sleva 20 % ze základu daně DPH.

Uzávěrky: 25. 2., 25. 4., 25. 6., 25. 8., 25. 10., 25. 12.

Telefon redakce: 286 851 114